

MEDLEMSBLAD FOR
RAUD VALALLIANSE

OPPRØR 6 - 2001

NY LAYOUT!

Med dette nummer av Opprør fortsetter vi arbeidet med fornying av RVs grafiske profil. Dette er samtidig nest siste nummer før jul.

SIDE 1-16

KVINNEKONFERANSE 10.-11.11

Notodden RV arrangerer landsomfattende kvinnekonferanse, helgen etter RUs feminismefestival i Oslo. Meld deg på i dag.

SIDE 3

OPPSUMMERING AV VALGET

Vi bringer analyser og resultater fra valget: Oslo, Nordland, kvinnevalget, arbeidervalget m.m.

SIDE 4-12

RV OG INNVANDRERNE

Aktivister fra Uruguay (Kongsberg), Sri Lanka (Tromsø) og Iran (Oslo) understreker at RV må satse langsiktig og gå i dialog med nye miljøer.

SIDE 8-9

ANTIKRIGSARBEID

Når Opprør kommer ut har landsstyret vedtatt ny antikrigsplattform for RV, og utgitt antikrigshefte med mye nyttig bakgrunnsstoff.

SIDE 15

VALGET

2001

STORT
OPPRØRS
VALG

X
Gudmund Palsbø
Solhaugsgata 2a

0565 051 0

11720

- men vi gir oss ikke

Stortingsvalget 2001 ble et dårlig valg for RV. Det er ikke min hensikt å oppsummere her hva som gikk galt og hva som faktisk var bra. Men valgresultatet får meg ikke et øyeblikk til å tvile på RVs politikk og arbeidsmetoder. Det forandrer ikke at det er RV som har klar tale mot undertrykking, imperialisme og krigshissing, eller viktigheten av den jobben RVs representanter i kommunestyre og fylkesting gjør.

Det er en tragedie at vi nå har et storting hvor SV står alene om å ta avstand fra USAs bombing av Afghanistan. RV har fra dag én vært klar i sin tale og fordømmer USAs krigføring og Norges offisielle støtte til krigshandlingene. Dette betyr at et syn som omlag 34% av befolkningen i Norge står bak ikke gjenspeiles i talene fra stortinget. Men heldigvis er ikke det til hinder for et aktivt antikrigsarbeid rundt om i landet, folk demonstrerer, står på stand og samler underskrifter.

På slutten av 80-tallet var det masse-demonstrasjoner i Oslo mot

budsjettkutt og vanstyre, resultatet ble at bystyret stengte møtene sine for tilhørere. SV kledde seg i sort for å vise sorg mens RVs representant forlot møtet og klatret over sperringene på utsida av rådhuset for å stå sammen med demonstrantene som protesterte mot nedskjæringene. Dette er for meg et tydelig bilde på forskjellen mellom SVs og RVs arbeidsmetoder. Et bilde på at RV er med folk mot makta. Det er blant annet slike erfaringer som gjør meg stolt av å være en RVer. Et dårlig stortingsvalg forandrer ikke på dette.

” Det er en tragedie at vi nå har et storting hvor SV står alene om å ta avstand fra USAs bombing av Afghanistan.

I mange år har jeg sagt at jeg skal gå bakerst i 8-mars toget med parola:

....og vi gir oss ikke.

Det er nemlig ei veldig viktig parole som kan brukes i mange sammenhenger og det er mange som gjerne vil være med å bære.

Anka Ødegaardshaugen
RV-AU

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR Bjarke Friborg
BLADSTYRE Finn Olav Rolijordet, Else Merete Thyness, Kristine Nybø, Pål Hellesnes, Ingrid Baltzersen, Lars Akerhaug
BLADBUNAD Einar Børresen
TRYKK Avistrykk Norge

ADRESSE Osterhausgate 27, 0183 Oslo
TELEFON 22 98 90 54
TELEFAKS 22 98 90 55
E-POST oppror@rv.no

RV-KONTO 7878.05.75424 (Opprør og medlemsinnbetaling)

NYTT TIDSSKRIFT:

KONTUR
www.kontur.tv/tidsskrift

KonturTidsskrift er et anti-kapitalistisk, partipolitisk uavhengig organ for samfunnskritisk debatt.

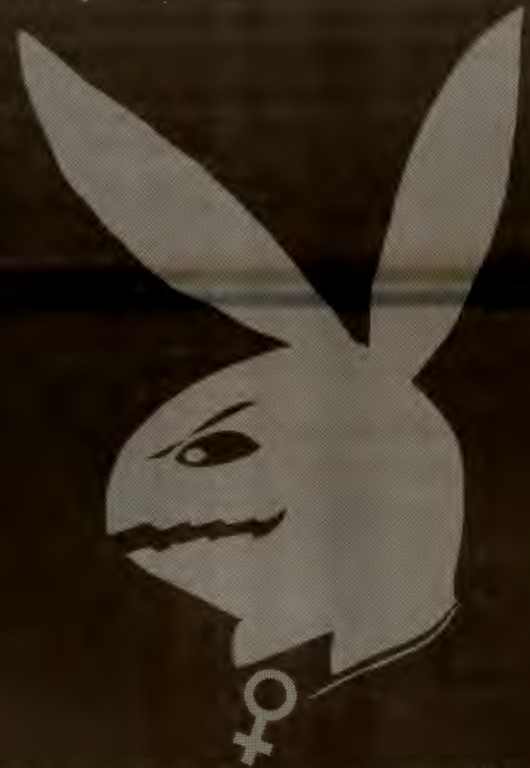
Tema i første nummer:

Globalisering - Nyliberalismen på defensiven?

Abonnement: 150 kr/3 nummer

Send henvendelser til: info@kontur.tv
eller besøk våre websider: kontur.tv/tidsskrift

It's partytime...

Rød Ungdoms
Feminismefestival!
Oslo, 2.-4. november 2001

The **Bunny bites back** 2.-4. november i Oslo. Da arrangerer Rød Ungdom feminismefestival for jenter **og** gutter. Det blir **kos** og **konserter, politikk** og **prating**. Gratis prevensjon, jenterock, **likelønn**, rappekurs, kamp mot skjønnhetstyranniet, **flørtekurs**, poesi, forsvar mot seksuell trakassering, **sjølforsvar**, aksjonsverksted, **den usminka sannheten om likestillings-Norge**, skriving, sosialisme, **bøllekurs**, abortkamp, sang, lesbisk og homofil kamp, konsert, økofeminisme, mobilisering mot porno og prostitusjon, nettdesign-kurs, teatersport, debatt, **seksuell frigjøring**, jentebiller, magedans, bedre sjøltillit, kultur, **jentekamp** og disco.

Rød Ungdom, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo.

Tlf: 22 98 90 70, faks 22 98 90 55.

Epost: ru@sosialisme.no, nett: http://sosialisme.no.

Notodden 10. - 11. november 2001

Notodden RV lagar kvinnekonferanse

AV INGRID BALTZERSEN

Kva var det de ville fokusera på når de laga konferansen?

- For oss var det at RV var ope og at mange ulike miljø kunne møtast, som var det viktige. Me vil ha ein dialog i gang mellom folk som har ulik ståstad. Me ville visa fram kulturlivet i Notodden, og visa at me tør å snakka med folk som meiner andre ting enn oss. Kanskje det til og med fører til fleir medlemmer?

Korleis har det vore å arrangera ein slik konferanse for eit lite lokallag?

- Det har ikkje vore noko problem. Me er mange som har arrangert konferansar før, sjølv om det ikkje har vore i RV regi. Me har vore ei arbeidsgruppe på fem som har jobba bra saman. Me har opptatt på lokale folk, til dømes indianarforteljinga om kvinner og menn som ei lokal forteljar, Jorunn Hegna, skal underhalda med. Me har i tillegg fått kr. 20.000 i stønad frå Næringssselskapet på Notodden.

Korleis styrker denne konferansen RV som kvinneparti?

- Me håpar at konferansen fører til at folk ser dei felles tinga. Sjølv om ein tilhører RV ser ein ikkje verda frå ein heilt eigen ståstad. Det kjem til dømes til uttrykk i føredraget om Fleirkulturelt fellesskap av Gerd Fleischer. Me kjem alle frå ulike miljø, men me har ein del felles. Me må ikkje isolera oss som RV-kvinner, men finna felles ting me kan slåst for.

Kva meiner du er dei viktigaste kvinnepolitiske sakene for RV i dag?

- Eg er leiart for det kommunale likestillingsutvalet på Notodden. Ei lokal sak me har jobba med er at me har undersøkt myten om at kvinner ikkje tør og ikkje vil vera representantar i styre. Me fann ut at 75% av kvinnene faktisk vil sitja i styre. Me har fått støtte til ein kvinnedatabase der næringsliv og det offentlege kan finna kvinner med kompetanse. Notodden har fått mykje fokus og presse på grunn av denne saka.

- Dei viktigaste kvinnepolitiske sakene for kvinnekonferansen er å ha tema som kan samla folk, og å skapa dialog og kommunikasjon.

De har ikkje så mange føredrag som ein forbind med fagleg kamp, er det eit medvite val?

- Me har hatt mange interessante tema å ha med, og har gjort eit utval. Føredrag som handlar litt om dette er jo føredraget til Kjersti Ericsson, som er om makt- og ansvarsfordeling mellom det offentlege og foreldra når det gjeld barn, og føredraget til Ingunn Yssen som handlar om kvinner i det offentlege rommet.

- I tillegg til føredraga har me jobba mykje med kulturen. Me skal ha ein stor fest på kvelden, og lokale folk til å underhalda oss. Me har vorte kritisert for at det er ein mann som skal underhalda oss under middagen, Kjøgemester Olav Sem, ein lokal kultur- og gledespreiar. Men kvifor skal ikkje menn gleda oss?

PRAKTISKE OPPLYSNINGER

Sted

Konferansen holdes på Sangerheimen, Myllar-gutensgate 3, 3678 Notodden (øverst i Storgata, vis a vis Shell bensinstasjon).

Overnatting

- Norlandia Telemark Hotell, tlf. 35 01 20 88
- NAF campingplass, tlf. 35 01 33 10, mobil 91 82 74 11.

Forespørslar vedrørende annen overnatting, kontakt: Synnøve Martinsen, tlf. 35 01 15 49, Hilde Holland, tlf. 35 01 36 68 eller Heidi Solberg Tveitan, e-post: pec.vhst@online.no.

Konferanseavgifter

Hele konferansen med fest kr. 250,-
Pr. konferansedag kr. 100,-
Festkvelden kr. 150,-

Påmelding

Notodden RV v/ Egil Kristiansen, Lisleherad, 3680 NOTODDEN
Konto 0537 0802884

Spesifiser på giroen hva du melder deg på.
NB! Du er påmeldt når konferansen er betalt!

Transport

TIMEkspresen: Oslo (Oslo Bussterminal, Galleriet)-Drammen-Kongsberg-Notodden. Korrespondanse til/fra Gardermoen.

Ruteopplysning på tlf. 35 02 60 00 eller www.timekspresen.no

PROGRAM

LØRDAG

- 10.00 - 11.00 **Registrering. Kaffe og kaker**
- 11.00 - 11.30 **Velkommen til kvinnekonferansen**
Ragnhild Kaugerud, biblioteksjef
Notodden Visekor synger irske, afrikanske og norske folkeviser med stor entusiasme.
- 11.30-12.30 **Familien, hvordan er makt- og ansvarsfordelingen mellom mor, far og det offentlige når det gjelder oppdragelse og forsørgelse av barn?**
Kjersti Ericsson, forsker, forfatter, professor og kvinneaktivist.
- 12.30-13.00 **Kaffe og fruktfat.**
- 13.00-14.00 **"Kjærlighet i Colaens tid?" Om samliv i dagens samfunn**
Berger J. Hareide, leder ved Modum Bad Samlivssenter
- 14.00 - 15.00 **Vi serverer lunsj**
- 15.00 - 16.30 **Menn og kvinner - snakker vi samme språk?**
Kjell Ribert, leder av Ribert Kultur & Kommunikasjon
- 16.30 - 17.00 **Pause**
- 17.00 - 18.30 **Opplev kommunikasjonsspillet "Barnga"**
Kjell Ribert, leder av Ribert Kultur & Kommunikasjon

FESTKVELD

- 20.00 - 21.30 **Koldtbord**
Kjøgemester Olav Sem, lokal kultur- og gledespreider. Han vil lede middagen, berike kvelden med tradisjon, dikt, stev og frodige historier.
- 21.30 - 01.30 **"Terry Lehns" spiller**
Lokale underholdningsinnspill underveis

SØNDAG

- 10.30 - 12.00 **Et flerkulturelt kvinnefellesskap - er det mulig?**
Gerd Fleischer, leder i SEIF Selvhjelp for innvandrere og flyktninger.
- 12.00 - 12.30 **Pause med kaffe og rundstykker**
- 12.30-13.30 **Kvinner i de offentlige rom - er de usynlige?**
Ingunn Yssen, leder ved Likestillingssenteret i Oslo siden februar 98 og tidligere politiker i AP.
- 13.30-13.45 **Pause**
- 13.45-14.45 **En indiansk fortelling om kvinner og menn**
Jorunn Hegna, en av Notoddens lokale fortellere
- "Først blir man jo født", et teaterstykke av Line Knutzon.**
Framført av studentteatergruppa ved Høgskolen i Telemark.

NB! Forbehold om endringer i programmet.

Ellers kan vi tilby:

- Utstilling av Victoria Fuhr, Agnes Guttormsgård og Ingrid Lene Langedok.
- Notodden bibliotek presenterer kvinnelitteratur.

OPPSUMMERING AV STORTINGSVALGKAMPEN 2001

Basert på et notat til Landsstyret

AV FINN OLAV ROLIJORDET

SMÅTT & GODT

NY PÅ KONTORET

Johanne Bergkvist er ansatt som regnskapssekretær i RV.

NY I RV

Kari, Ola, Peder og 97 andre har meldt seg inn i RV siden 1. august. Innmeldingene er gjort over nettsidene våre. I tillegg kommer evt innmeldinger gjort lokalt, på stand osv som ikke er meldt inn sentralt enda.

UKEBLIKK

RV sentralt har begynt med ei ny epostavis, Ukeblikk. Den kommer ut hver søndag med informasjon om hva som skjer i politikken og i partiet. Abonnement kan meldes til rv@rv.no.

RV-BROSJYRE

Brosjyra "Dette er RV", som på 20 A5-sider forteller om partiet, kommer nå i ny utgave. Første opplag på 500 er brukt opp og heftet blir oppdatert i forbindelse med nytt opplag. Brosjyra blir brukt i vervearbeidet og gis til alle som vil melde seg inn eller ber om informasjon.

NYTT HEFTE

Landsstyret har vedtatt en ny antikrigs-plattform for RV. Denne og mye bakgrunnsmateriale kommer i et nytt hefte om USA sin krig mot terror, Afghanistan og verdens folk.

RØD KONTANTSTØTTE

Innsamlingen til stortingsvalgkampen har pågått i over et år og gitt et solid tilskudd til økonomien vår. En siste giro er sendt alle medlemmer i høst og når resultatet av den utsendingen foreligger så avslutter vi kampanjen. Bruk giroen.

Kontonummer: 7878.05. 75416

VALGRESULTATET

RV fikk 29.963 stemmer og 1.2% ved årets valg. Det er en tilbakegang på 0.9% i forhold til fylkestingsvalget i 1999 og en tilbakegang på 0.5% i forhold til stortingsvalget i 1997. Resultatet er det nest-beste stortingsvalget vi har gjort, det er det 8. av 22 valg siden 1973. Vi nådde ingen av de målene vi hadde satt oss:

- tilbake på Stortinget fra enten Oslo eller Hordaland eller begge fylkene
- 2.5% på landsbasis for å utløse sentral stemmestøtte

I skolevalget fikk RV 4.768 stemmer og 4.9%. Det er 1.0% tilbake i forhold til skolevalget i 1999 og det er 1.6% tilbake i forhold til 1997.

Norsk Gallup sin valgdagsmåling sier litt om hvem RV-velgerne er. En stor andel av våre velgere i 1997 stemte ikke. En viktig tendens som vi så i våre egne målinger var at vi mistet kvinne-velgerne. Dette får vi bekreftet – vi får 1.6% hos menn og 0.8% hos kvinner. Videre:

- halvparten av våre velgere var i tvil
- vi avgir velgere til alle partier unntatt Frp, mest til SV og SP
- vi har 2% oppslutning i gruppa under 30 år
- vi har 2% oppslutning blant dem med høyere utdanning
- vi har 5% oppslutning blant dem som går på skole
- under 30% av våre velgere bestemte seg de siste dagene
- 29% av de som stemte RV oppgir helheten i politikken som årsak
- bare 27% av de som stemte RV i 1997 gjorde det samme i 2001

HOVEDÅRSAKER TIL VALGNEDERLAGET

Valgresultatet var nedslående. Karakteristikkene varierer fra "møkkavalg" til "nest-beste". Det legges ulik vekt på objektive forhold og subjektive forhold, dvs forhold i samfunnet som vi har mindre innflytelse på og forhold som vi kan tilbakeføre til hva vi selv har valgt å gjøre. Når det gjelder valgresultatet denne gangen, må det meste av årsakene legges på objektive forhold. Men det betyr ikke at det ikke finnes svakheter ved valgkampen og egen organisasjon. Følgende forhold vektlegges:

1. Utestengelse fra NRK og TV2

RV ble tidlig på forsommeren forespeilet NRK-deltakelse på lik linje med tidligere år. Dette ble imidlertid omgjort og Anne Aasheim som ansvarlig for valgsendingene trakk RV fra full

deltakelse. Denne avgjørelsen i NRK la også føringer på dekningen i TV2. Utestengelsen avgjorde valget for oss i Hordaland – i mindre grad i Oslo. Vi fikk i mindre grad ut vår politikk, vi nådde ikke ut til alle de hundretusenvis av velgere som ser på TV og ikke leser aviser. Mange var opprørt over det udemokratiske i utestengelsen. Det i seg sjøl gir ingen RV-velgere. For at en slik "underdog"-posisjon skal kunne gi noe, må den komplementeres med politisk innhold. Det var ingen åpen politisk kritikk av RV. Utelukkelsen fra partilederdebatte rammet oss hardest da mange bestemmer seg de siste dagene.

2. Ensidighet i valgstrategi

Utestengelsen i media avdekket en annen svakhet: valgstrategien var lagt opp rundt en partileder som er god til å kommunisere vår politikk til ulike velgergrupper. Aslak er en fryktet debattant – og elsket av programledere. Det er ikke uten grunn at Carl I. Hagen har nektet å møte Aslak. Aslak på TV er et meget godt kort for oss, det vet vel også borgerskapet. Så når de bestemmer seg for å stenge oss ute, så har ikke vi årvåkenhet eller ressurser til å legge om vår valgkampstrategi.

3. Forholdet til SV

Det har blitt en del diskutert på forhånd hvordan vi skal forholde oss til SV i valgkampen. I hovedsak så ønsket vi å avdekke forskjellene mellom RV/SV ved å kjøre egen politikk. Dette har det vært tilnærmet konsensus om i RV. Men vi var klare på å gå ut mot SV dersom det trengtes (noe vi også gjorde når det gjaldt 6-timersdagen bla). I tillegg lå det i forberedelsene til Oslo RV at bystyregruppa skulle oppsummere SVs politikk slik at vi hadde dette til valgkampen. Dette ble ikke gjort. SV ble en valgsmagnet på venstresida ("the winner takes it all"). Våre vurderinger i innspurten gikk i retning av å få det skikket som befinner seg mellom RV-SV til å gå til RV når man så at SV var sikret 2 i Oslo. Mekanismen var ikke slik. Jo flere mandater SV lå an til å få på Stortinget, jo flere velgere tok de fra RV.

Utestengelsen medførte at vi aldri kom i debatt med SV på konkrete saker. SV kunne også overse RV. Det var nok av forhold i valgkampen som ville ha ført til konfrontasjon dersom vi hadde fått muligheten og det ville ha avklart forskjellene. Vi hadde ikke på forhånd lagd noen "dette er sannheten om SV" eller utfordret SV-ledelsen på konkrete saker. Det er helt åpent om dersom det var gjort så ville valgresultatet vært annerledes. SV sin framgang skyldes flere forhold. Spørsmålet om denne valgvinden også kommer av framveksten av en anti-globaliseringsbevegelse og et gryende opprør og radikaliseringsbevegelse og offentlig sektor må stilles.

4. Muligheter og begrensninger i partiet

RV er et sammensatt parti. Vi har ingen sterk tilknytning til arbeiderklassen eller noe sosialt skikt som alene kan bringe oss inn på Stortinget. Vi er avhengige av å nå ut i mange miljøer. Det er påpekt tidligere i notatet at kvinnene forlot RV. Betyr dette at kvinnevalgkampen vår var dårlig? Begge satsingsfylkene hadde unge kvinner på 2.plass - Sigrid Angen i Oslo og Marte Mjøs Persen i Hordaland. Begge disse gjorde en strålende valgkamp og markerte RV i mange miljøer og på mange

saker som porno, 6-timersdagen, kvinnelønn. Usynliggjøringa av RV har i ekstrem grad rammet kvinnene og kvinnepolitikken vår. I løpet av valgkampen har det blitt bygget opp et kvinnepolitisk arbeid som må videreføres. Det gjelder miljøet rundt kvinnepolitisk ansvarlig i partiet, det gjelder egen epostliste, det gjelder slikt som eget kvinneutvalg i Odda der tidligere aktive kvinner vil komme tilbake med et eget forum i RV. Videre så må vi se på de erfaringene som de kvinnelige førstekandidatene gjorde og vi må se på hvordan de kan bli nasjonale talspersoner for partiet – et slikt forsøk ble gjort med Berit Mortensen fra Nordland uten at vi kan si at vi fikk det til.

Vi har en alt for liten partiorganisasjon. I Oslo oppsummeres det at ca 40% av medlemmene ikke deltok i den organiserte valgkampen. Dersom dette gjelder på landsbasis sier det seg sjøl at 800 valgkampaktivister ikke kan klare 45.000 stemmer og stortingsplass. Det sier seg også sjøl at det er lite inspirerende for medlemsmassen å drive valgkamp i fylker der du har like gode sjansser til mandat som en snøball i helvete. Dersom landsmålinger hadde vist at RV lå an til å få 2.5% på landsbasis ville nok det ha utløst mer aktivitet i hele landet.

LYSPUNKT OG VARESELLAMPER

Resultatene viser at vi har tilbakegang i samtlige fylker utenom Hordaland. Det finnes noen få kommuner der vi går fram, 31 (+ 32 i Hordaland) av totalt 435 kommuner i Norge. De fleste av disse kommunene er distriktskommuner med veeldig få RV-velgere og der innflytting, studentstemmer og gir utslag. Men det er verdt å merke seg at en gjennomgang også viser at det er framgang der vi har nye lag og har drevet valgkamp: Oppegård, Lunner, Ringerike, Vestnes og Kautokeino. Sterkt enkeltresultat for øvrig er Alstahaug i Nordland med 2.5%. Dette er hjemkommunen til 1. kandidat Berit Mortensen.

En gjennomgang av kommunevalgresultatene gir oss også et bilde av mulighetene for RV-lister ved kommunevalget i 2003. Mens forrige stortingsvalg la et godt grunnlag for lokale lister, vi var inne i flere kommuner med 97-resultatene, så ser vi nå at vi får trøbbel dersom vi legger stortingsvalgresultatene til grunn. I hvert fall gir det oss klar beskjed om at vi må kjempe for å beholde posisjonene lokalt fra 1999.

VALGPROFILEN – VAR DEN RIKTIG OG VELLYKKET?

Etter en del forberedelser i AU og vurderinger valgte landsstyret å gå for slagordet "Opprørsvalg" og vektlegging av kampen for velferdsstaten. Intensjonen var at vi skulle kommunisere med de velgerne som ønsket å gjøre et valgopprør mot de etablerte partiene. Dette ble et opprørsvalg, men opprøret gikk ikke til RV. Først og fremst gjorde folk opprør mot Arbeiderpartiet. En del av disse stemte SV – hele 104.000 gikk fra Ap til SV. En del av de folka i distriktsNorge som gjorde opprør stemte på Kystpartiet. En stor del av de unge "byradikale" stemte på Det Politiske Parti. Hjemmesittergruppa økte (837.000) og hele 19% av disse begrunner det med at de ikke har tillit til politikkerne. Valgprofilen vår var riktig, men innholdet kunne vært gjort bedre og mer målrettet. Vi hadde ikke fanget opp problemstillinger knyttet til å møte DPP eller hjemmesittere.

Kjerringråd

- i lys av en valgkamp

I lyset fra en valgkamp som ikke gikk helt slik vi ønsket er det lett å være etterpåklok, og komme med løsninger på hva vi egentlig burde sagt og gjort. Vi nådde ikke målet, men var nå egentlig valgkampen så ille? Hvordan hadde vi oppsummert valgkampen hvis vi hadde fått de ekstra stemmene vi manglet i Hordaland? Å lære av egne feil og erfaringer er bra, å bli sittende fast i retorikk er ikke bra. Vi må videre.

EGEN KVINNEKAMP

Av erfaring vet vi at kvinnepolitiske saker og kvinnekamp i en valgkamp er dømt til å mislykkes under normale forhold. Det politiske livet utelater kvinnekampen og kvinnepolitiske spørsmål. Dette fordi det er menn som setter dagsorden, og bestemmer hva som er viktig og hva som er uviktig. Kvinnepolitikk er usynlig i det politiske bildet. Også i RV. I valgkamper blir hele partipolitikken fortettet i tid, og det blir mer synlig hva alt handler om, og hva det ikke handler om. Det er derfor kvinnekampen trenger en egen valgkamp i valgkampen. I og utenfor RV.

KVINNEPOLITISK ORGANISERING

Vi som jobbet med kvinnesatsing i valgkampen hadde som utgangspunkt at RV er et feministisk parti, med mye bra kvinnepolitikk og vi vil vise den. I Oslo ble det dannet en løst koblet kvinneorganising rundt andre kandidat Sigrid Angen. Både for å støtte og hjelpe henne, men også fordi vi da hadde en stemme som vi kunne bruke til å formidle budskapet vårt igjennom. Dette viste seg som en smart strategi.

I løpet av valgkampen har det blitt bygget opp et kvinnepolitisk arbeid som må videreføres. Det gjelder miljøet rundt kvinnepolitisk ansvarlig i partiet, det gjelder egen epostliste, det gjelder slikt som eget kvinnevalg der tidligere aktive kvinner vil komme tilbake med et eget forum i RV.

"UVIKTIGE DAMESAKER"

Sigrid Angen ble en sentral talsperson for både anti-pornoaksjon (i samarbeid med Kvinnefronten) og 6-timersdagen. "Uviktige damesaker" vil kanskje noen si, men faktisk var det et felt hvor det var bevegelse og kamp under valgkampen, og hvor vi tydelig klarte å få frem hva som skiller oss fra SV.

I årets valgkamp var velferd og velferdsordninger sentrale spørsmål. Dette var et område som det var lett å slippe til i media på. Arbeiderpartiet hadde slagordet "Hvis velferd er viktigst", vi parerte med "Hvis velferd virkelig var viktigst", og viste gjennom diverse leserbrev og uttalelser hva som må til for at dette er tilfelle.

Vi som kvinner har større behov for et godt utbygd velferdstilbud enn for en bedre privatøkonomi og mer penger til privat forbruk, hvis valget står mellom velferd og skattelette. Ikke alt kan kjøpes, og en svekkelse av

velferdsstatens ordninger fører lett til utvikling av private løsninger for de rike. Svikter staten er det de private løsningene som gjenstår, og kvinner vil igjen bli mer avhengig av å bli forserget av en mann.

8. SEPTEMBER-TOG

Lørdag 8. september ble det arrangert et "8. mars-tog" for å synliggjøre de usynlige kvinnesakene i valgkampen. Vi var en flokk på 10-15 kvinner som gikk rundt omkring i Oslo sentrum med paroler, løpesedler og sanger. Det var en suksess. Vi ble sett. Senere på dagen ble det arrangert en utdeling av "årets verstingpris", som var en pris som skulle gå til valgkampens "verste" utspill. Det var flere nominerte og det ble et jevnt løp mellom Bondevik og Stoltenberg. Bondevik var nominert for sitt angrep på abortloven, og Stoltenberg for at Ap gikk til valg uten løfte om å fjerne kontantstøtta. Stoltenberg gikk av med tittelen.

INGEN MANDATER

Nei, vi nådde ikke målet om stortingsmandater, det er trist. Av valgresultatet ser vi at det i hovedsak var kvinner som forlot RV. Betyr dette at kvinnevalgkampen vår var dårlig? Begge satsingsfylkene hadde unge kvinner på 2. plass - Sigrid Angen i Oslo og Marte Mjøs Persen i Hordaland. Begge disse gjorde en strålende valgkamp og markerte RV i mange miljøer og på mange saker som porno, 6-timersdagen og kvinnelønn.

Når det gjelder kvinnesatsingen i valgkampen så ble det altså gjort veldig mye bra. Det ble ikke nødvendigvis gjort så mye dårlig, men det er en del ting som vi kunne gjort, som ikke ble gjort.

Kvinnesatsing og kvinnepolitikk er ikke bare viktig for kvinner sin del, det er også viktig for hele vår politikk. Dette er tema som skal være en integrert del i all politikken. RV som revolusjonært parti må tørre å ta inn over seg at minst halve arbeiderklassen er kvinner, det er kvinner som rammes hardest av privatiseringen, det er kvinner som dominerer som ansatte i offentlig sektor, det er kvinner som er mest avhengig av gratis barnehager, det er kvinner som vil "hate" Bondevik hvis han tukler med abortloven, kvinner stemmer mer til venstre enn menn.

KVINNER VINNER

Vi må huske at det å evaluere en valgkamp

dreier seg ikke bare om hvor godt vi jobbet, sakene og politikken skal også klaffe med verden rundt oss. Dette er krefter som ikke så lett lar seg styre. Vi som systemkritisk parti må ikke la dette bli den eneste målestokken på hvor god valgkamp vi drev. Når vi nå skal sette oss ned og evaluere pluser og minuser er det viktig å ha følgende i bakhodet: et RV som ikke er gjenomsyret av kvinnepolitikk vil det gå dårlig for.

Et arbeiderparti som ikke syder og koker av arbeiderklassesaker og -oppmerksomhet blir aldri noe arbeiderparti, og dermed ikke noe kvinneparti, siden det viser seg at arbeiderklassen er ganske så kvinnelig.

Skjønner du kvinners situasjon, vil du for eksempel skjønne SV sin fremgang ved valget i 2001. Det er nemlig slik at den som er på parti med kvinner vinner!

Elise Malde
kvinnepolitisk leder RV

Den sentrale feminisme-
løpeseddelen slo godt an,
særlig blant ungdom

ARBEIDARKLASSEN I SPAGAT

Kva var det viktigaste som skjedde under valet 11/9 2001? Svaret på dette spørsmålet vil sjølvsgatt avhenga av kva for briller ein har på: Har ein RV-briller på var det sjølvsgatt at vi ikkje kom inn. SV-brillene viser verda i mykje meir rosenraudt lys. Med arbeidarbriller er truleg det viktigaste som skjedde at den politiske avgrunnen som har oppstått mellom Aps klassebakgrunn og ideologiske ståstad vart vidopen. Titusenar av røyster fall ned i denne avgrunnen, til høgre og venstre.

AV PÅL HELLESNES

SMERTEFULL V-STIL

- Aps politiske V-stil har vorte ein smertefull spagat. Ap har lenge slite med å kombinera eit liberalistisk EU-orientert politisk prosjekt med dialog og samarbeid med fagrørsla. Dette valet syner at det ikkje går i lengda.

Mannen bak denne utsegna er Boye Ullmann. Ullmann har vore fagleg tillitsvald i industrien i mange år, og var sentral i mediearbeidet i RV-valkampen i haust.

- Ap vart bygt opp med industrien som kjernebastion, held Ullmann fram. - Aps prestisje og massegrunnlag var knytt opp til trygge industriarbeidsplassar med sterk kontinuitet. Desse arbeidsplassane har i rask rekkefølge vorte utraderte frå kartet. Når folk ikkje opplever at Ap kan sikra tryggleik på nasjonalt plan gjennom velferdsordningar, og heller ikkje sikrar sosial utjamning er løpet køyr.

MOT AP, IKKJE FOR SV/H

Ullmann hevdar at like mykje som folk røysta for Høgre eller SV, så røysta dei mot Ap. - Vi så jo tidlegare at det var Frp som fanga opp desse protestrøystene. No var det H og SV sin tur, etter at Frp skaut seg sjølv i foten.

Men kvifor tente nett SV og H på Aps fall?

- Eg trur SV på mange måtar har teke over Aps tidlegare rolle som dei som er for velferd. Dei har vorte partiet som no vil sikra arbeidsfolk tryggleik i kvardagen. Framgangen til Høgre heng saman med at folk gjennomskodar Aps "modernisering". Når folk ser at Ap fører Høgrepolitikk så er det Høgre som vinn røyster på det - folk kjenner att kvar det kjem frå. I tillegg var det nok mange som ikkje såg logikken i at vanlege folk skal betala skattar og avgifter i dyre domar når vi har ein søkkrik stat.

"THE WINNER TAKES IT ALL"

Men for RV-Varar var det nok hardast å svelga at RV ikkje kom seg inn på tinget. For 4 år siden var det mange som peikte på feil RV gjorde, som forpurra Folkvord sine sjansar til å verta attvald. Ullmann meiner at årsakene til

RVs manglande suksess ikkje er å finna i RV sin valkamp.

- Vi førte truleg ein av dei beste valkampane vi har gjort nokon gong. Det var utruleg mange flotte folk i aksjon. Særleg var det mange nye unge folk som markerte seg som glimrande tilskot for RV.

Så kven har skulda då? Media?

- Det er klart at medieboikotten råka oss hardt. Tala talar for så vidt for seg sjølv: I 1997 kom vi med på 9 store TV-optredenar, 3 på TV2 og 6 på NRK. I år var det 1, på NRK. NRK sitt vedtak om å skvisa oss ga signal til resten av medieverda, og opna for uhemma skvising andre stader.

Det var mange tilfelle under valkampen der RV jobba fram store saker, men seinare ikkje vart kreditert i media for dei. Ofte sjølv om det var gjort klare avtalar i forkant om at RV ville verta nemnd.

- I tillegg til media, er nok SV-vinden viktig som forklaringsfaktor, hevdar Ullmann. - SV vart tidleg i valkampen utropt til "vinnarar" av media, og alle likar jo å vera med på vinnarlaget. Dei som gjer det godt, får drahjelp til å gjera det enno betre.

FAGLEGPOLITISK VEIKSKAP

Ullmann er likevel ikkje framand for at det er sider ved RV som kan ha bidratt til det svake resultatet. Ein av forklaringsfaktorane som har vorte nemnde er at RV har for veik og dårleg koordinert fagleg arbeid.

- Sjølvsgatt må RV styrkja det faglege arbeidet sitt. Røter i fagrørsla gjev oss styrke til å stå mot byljer og valvindar. Her er den verkeleg store utfordringa å få ungdommen inn i det faglege arbeidet. Revolusjonær ungdom må verta organisert og verta inkorporert i det faglege arbeidet. Her må det gjerast mykje arbeid framover, avsluttar Ullmann.

RU I FORKANT

Raud Ungdom har allereie teke dette problemet inn over seg. I det Opprør går i trykken har RU sitt landsstyre gjort framlegg om at RU-landsmøtet i 2002 skal vedta "ungdom i arbeid" som hovudsatsingsområde i neste periode.

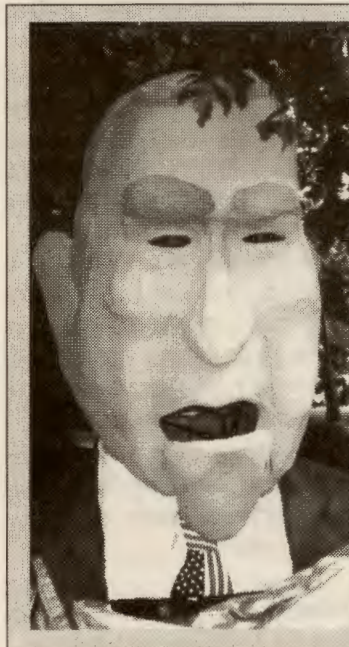
Kvinner utgjør flertallet i arbeiderklassen og LO, men ikke blant RV-velgerne. Foto: LO

- Ei av dei verkeleg store utfordringane for oss som jobbar for revolusjon og sosialisme er å få ein arbeiderklasse som er medviten seg sjølv som klasse, seier leiar i RU, Eivind Volder Rutle. - Den viktigaste reiskapen for å gjera noko med arbeidarane sitt klassemedvit er fagrørsla. Problemet er at broparten av ungdom i arbeid er uorganiserte, dette gjeld og RU-Varar.

Kva vil RU gjera med det?

- Den viktigaste delen av faglegkampanjen

vår vil vera å organisera ungdom i arbeid og driva fagleg kamp sjølv. Hovudutfordringa er alle dei som no er i deltidsarbeid, som trur at det berre er eit forbigåande fenomen, men som held fram med å vera det i mange år utan å organisera seg. Desse folka må organiserast. I dag stig gjennomsnittsalderen i fagforbunda, medan medlemstala synk. Dette, kombinert med at åttaka på faglege rettar vert sterkare syner berre at vi har vald rett fokus til rett tid.

GATS GATS GATS GATS

Røde Fanes høstnummer:

Arnljot Ask: Feil å feie for egen dør? (Gøteborg); - Jorun Gulbrandsen: Jens og Jan - samme fan!; - Rolv Rynning Hanssen: Sjukhusreformen - mer enn sjukehus; - Maud Barlow: Det er GATS det handler om! side; - Erling Folkvord: Stortinget 36 timer etter folkeavstemninga; - Thomas Vermes: Imperialismens avdeling for genrøveri; - Robert McChesney: Globale media, nyliberalisme og imperialism; - Mikael Nyberg: Hvordan USA skapte EU Bokomtaler; - Ringerike Antirasistiske Ungdom: "Såkalte antirasister"; - Murray Bookchin: "Direkte demokrati som alternativ"; - Mikael Nyberg: "kapitalet.se"

Tilbud:

Hvis du ikke abonnerer på Røde Fane, kan du få minst fire nummer i året ved å sende kr. 100 til: PB. 124, 3251 Larvik, bankgiro 6276.05.28108

www.akp.no/rfane

Partilederen om valget

Valget var en gedigen nedtur for oss i RV. Vi gikk tilbake på landsplan, faktisk i 18 av 19 fylker. I Oslo gikk vi etter en storsatsing i valgkampen tilbake mer enn i resten av landet. Bare i Hordaland gikk vi fram, men ikke nok til å skaffe oss et stortingsmandat i neste periode. Vi kan snu og vri på resultatene, men etter mitt syn er det bare et ord som dekker det fullt ut. Det var et møkkavalg!

EKSTERNE FAKTORER

Når det er sagt, så er det ikke sikkert at møkkavalget er vår skyld. At det er et dårlig valg, betyr ikke at alle RVere rundt om i landet har gjort en dårlig jobb, at politikken vår var dårligere enn sist eller at løpesedlene våre var en katastrofe. Det er ingen matematisk sammenheng mellom innsats og kvalitet på valgkamp og valgresultat. Oslo gjorde sin beste valgkamp siden 1993, kanskje den beste på 90-tallet i forhold til mange variabler, men resultatet var det dårligste siden 1989. På den andre sida er det ingen tvil om at det gode resultatet i Hordaland henger sammen med en god valgkamp.

Faktorer utafor RV har spilt en vesentlig rolle når resultatet har blitt som det har blitt. SV-vinden som blåste gjennom valgkampen fra start til mål, bl.a. med kampanjejournalistikk for Kristin Halvorsen i Dagbladet, gjorde at vi mista mange. Inntrykket fra Oslo er at vi vant mange velgere i løpet av valgkampen, men at vi hadde hull i bunn av bøtta. Vi mista folk til SV hele tida, særlig i fylker uten mandatsjanse og muligens også til Kristin Halvorsen sjøl i Oslo.

MEDIA

SV-bølga henger tett sammen med pressas dekning av årets valg. Det handler ikke bare om NRKs partilederdebatt, men om følgende TV-dekning: I 1997 deltok RV i fire folkemøter på NRK, partilederutspørring og partilederdebatt. Minst to eller tre dagsrevyinnslag. På TV2 deltok vi i partilederutspørring (Anders Magnus) og et eller to folkemøter, i tillegg til flere innslag i TV2s valgsendinger. I 2001 var vi med på et folkemøte på NRK (et av fire pluss partilederdebatt), en kortdebatt på valgsendinga (en av tjuefire) og 12 sekunder på dagsrevyen. På TV2 dekkes vi ikke i det hele tatt. Det vil si, både NRK og TV2 bruker oss som illustrasjon til saken om forhåndsstemmene i Bergen, og TV2 har innslag med Torstein Dahle på valgdagen.

SV-bølga og mediedekninga av RV er ting vi i liten grad har kunnet gjøre noe med. Vi kunne sjølsagt "bare" gjort alt rett og blitt et større parti for lenge siden, og vi kunne sikkert "bare" gjort skikkelig pressearbeid og kommet oss inn i media, men "bare" er i disse tilfellene langt utover RVs rekkevidde. Personlig har jeg aldri vært med på å gjøre et bedre pressearbeid enn det vi gjorde de siste to ukene før valget, og aldri fått mindre resultater.

Det er også vanskelig å si at det var den politiske profilen vår som gjorde at vi ikke blei innvalgt denne gangen. Den politiske profilen blei aldri testa på folk i Norge, og sånn sett

kan vi ikke vite om den ville ha truffet om vi hadde kommet gjennom.

RVs STRATEGISKE POSISJON

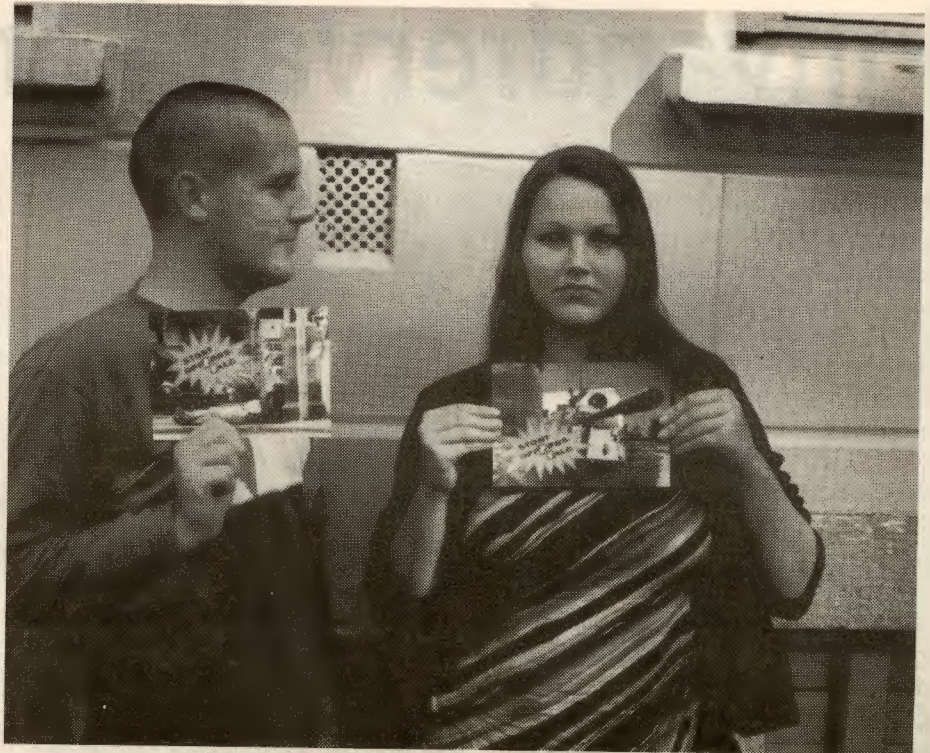
Den siste av de store årsakene til at vi ikke kom inn, er nok vår strategiske, politiske og sosiale posisjon i Norge i dag. Altså den rollen vi spiller og har spilt over tid. Vi er et lite parti som enda ikke har klart å kjempe oss over grensa for de "viktige". Partiene har ikke lenger sterke bånd til sosiale lag og klasser, og de rammer også RV. Vi har i løpet av vår snart 30 år lange historie fått gradvis mer parlamentarisk gjennomslag, og gradvis mindre grasrotarbeid. Samtidig har vi etter mitt syn utvikla oss mer og mer til et politisk parti, et politisk alternativ i løpet av de siste 8 åra spesielt.

ET HELHETLIG ALTERNATIV

Vi er ikke lenger de "gærne kommunistene" som er gode vaktbikkjer, men faktisk et helhetlig politisk alternativ for en del. Det gjør at folk stiller større krav til oss, men også at flere er vennligstilt overfor oss. I 1993 har jeg inntrykk av at vi i stor grad var et en-manns og enkeltsakparti. I 2001 var vi ikke bare definert som vaktbikkjer i forhold til de andre partienes politikk, vi er i mye større grad knytta til egen politikk. Vi har altså som de andre norske partiene veldig små bånd til sosiale bevegelser og klasser utafor oss sjøl, vi framstår mer som et helt parti enn bare et korreks til de andre. Det gjør oss mer sårbart for utestengelse fra media. Vi var i 2001-valgkampen avhengig av å komme på TV for å lykkes, når vi ikke klarte det, falt mye annet sammen. Oslo blei ramma ekstra hardt fordi Oslo ikke har en lokalpresse, og fordi at førstekandidaten i Oslo var den som "skulle" komme på TV, og valgkampen der var enda mer bygd opp rundt at dette skulle skje.

IDENTIFIKASJON

De manglende identifikasjonen i det nye norske klassesamfunnet og den samme mangelen på bånd til den nye arbeiderklassen er et stort problem for oss. Det at vi har blitt mer enn vaktbikkjene i parlamentet er derimot noe bra som vi må bygge videre på. Jeg tror nettopp at nøkkelen til politisk gjennomslag i arbeiderklassen ligger i å få troverdighet med alternativ politikk og andre løsninger som folk kjenner seg igjen i. Samtidig handler det om å gjøre et stort organisatorisk arbeid, men uten en annen politikk for skatt, arbeid og velferd som folk vil slåss for, kan vi glemme å organisere mange hverken i RV eller radikal fagbevegelse. Jeg oppfatter det som en seier for oss, og et resultat av

Kristoffer Nilsen og Siri Røhr-Staff designet RVs grafiske valgkampprofil. Tanks-løpeseddelen fikk mye pepper fordi den var for brutal. Dagen etter valget ble brutaliteten virkelighet, igjen.

Foto: Else Merete Thyness

gode valg, bruken av stortingsplassen i fire år og en bra kontinuerlig programdebatt, at vi av mange sees på som noe "mer" enn før. Jeg tror det er noe av det vesentligste med den fomyinga vi har hatt av RV-ledelsen og en del sentrale lokallag på slutten av 90 tallet.

KLASSEKAMPEN

Sjøl om valgresultatet blei tatt ut av hendene våre, så fritar det oss ikke fra å ha gjort feil. Men vi må skille mellom de tinga som vi gjorde feil, og de tinga som kune fått oss inn på tinget. For eksempel er det mange som er forbanna på Klassekampen. Jeg tror ikke Klassekampen kunne fått oss inn på tinget uansett hva de gjorde, om vi redigerte avisa sjøl ville det antageligvis bare gitt oss færre stemmer. Det går an å syns at en artikkel eller ei førsteside er feil vinkla, men vi må ikke tro at det var derfor vi ikke kom inn, eller at en journalist i KK kan jage folk til SV ved overskrift eller billedbruk i et torsdagsnummer. Sjøl er jeg relativt fornøyd med KK, og brukte kreftene i valgkampen på å prøve å slåss RV inn i andre og større media. Sånn sett er det ikke alltid manglende RV-dekning er KKs feil, det hendte at vi rett og slett ikke prioriterte dem, noe som i enkelte tilfeller nok var riv ruskende galt fra VÅR side.

FORHOLDET TIL SV

Av det politiske er det særlig to momenter av kritikk som har kommet fram jeg vi si meg enig i. Jeg tror vi skilte oss for lite fra SV, og jeg tror vi skulle konsentrert oss mer om privatiseringskamp. Her treffer kritikken også meg sjøl med full kraft. Jeg tror vi trenger mer trening i å vise forskjellen på oss og SV, når det ikke er reform og revolusjon og marxisme vi skal peke på. Trening i å bli sett som et helt parti rett og slett. Jeg tror også at vi kanskje kunne bli huska bedre for politikken vår for velferdsstaten om vi hadde gjentatt "mot privatisering" som mantra gjennom hele valgkampen. Samtidig tror jeg hovedprioriteringene våre var helt riktige. Velferdsstaten, utenriks og sosialisme var en god måte å oppsummere og spisse oss på, men vi nådde aldri helt ut.

MATERIELL OG INTERNETT

Jeg syns materialet vårt, internettidene våre

og logoen vår i hovedsak var bra, men jeg satt også midt oppi det hele. Uavhengig av smak og behag er det bra at vi klarte ha en helhetlig og gjenkjennelig profil på alt. Vi fikk også positiv tilbakemelding fra "proffer" på det vi gjorde. Men til alt sånt, og hvordan valgkampen fungerte lokalt, hva en fikk og ikke fikk av sentralt osv. så oppfordrer jeg alle lag til å avholde et oppsummeringsmøte og sende oppsummeringa inn til oss. Som sagt satt jeg midt i det, og er neppe objektiv. Vi trenger flest mulig innspill for å gjøre det bedre neste gang.

ET LIV ETTER VALGET

Helt til slutt vil jeg si noe om framtida. Det er lett å tenke at ting står dårligere til nå etter et så dårlig valg. Slik er det ikke. RV er ikke mindre viktig nå enn i mai 2001. Vi er mindre på stortinget enn vi hadde håpa å være, men vi har like mange kommunestyrerepresentanter, vi får like mye i statlig støtte til neste år som i år, og vi har flere medlemmer. Valgkampen har satt oss i kontakt med mange folk, og så snart vi kommer oss ut av bakrusen vil vi stå på like mye som før. Vi må ikke sette oss sjøl i en dommedagsstemning, eller begynne å gneldre på hverandre. Foreløpig ser det heller ikke sånn ut.

DE NESTE 10 ÅRA

Fram mot landsmøtet i 2003 må vi stake ut den kursen vi skal følge de neste 10 åra. Vi bør etter mitt syn si oss fornøyd med å ha fått til et bra prinsippprogram og en sosialismesvisjon som folk kan tro på i vår tid. Nå må vi utvikle klasseanalysen, den daglige politikken og vår egen organisasjon. Vi må se utover og på egne muligheter. SVs gode valg gjør etter mitt syn disse større. SV nir nå på to hester samtidig, og den som gjør det vil før eller siden revne eller falle av. Vår indre motsigelser er ikke på et nivå som truer med sprekk. Vi bør nå sette igang en prosess overfor RU og Akp og de andre gruppene i RV hvor vi diskuterer hvilken strategi vi har både for å komme på tinget om fire år og for å skape et revolusjonært parti som ikke til en hver tid er et internt stridstema.

Aslak Sira Myhre

Innvandrervalgkamp

Jeg kom til Norge for 21 år siden som politisk flyktning, etter at jeg hadde vært i fengsel i Uruguay i over 3 år. Jeg bor på Kongsberg og har vært aktiv i RV siden 1983. Ved siste kommunevalg ble jeg valgt inn i kommunestyret og sitter nå i Helse- og sosialutvalget. Jeg er veldig aktiv i forskjellige innvandrersorganisasjoner.

Jeg oppfatter meg selv som en ressursperson for RV som har masse erfaringer fra politisk kamp i mitt hjemland og fra Norge. Siden nominasjonsprosessen startet hadde jeg veldig lyst til å stille helt oppe på lista. Jeg syns at det er viktig for mitt parti og samfunnet at kvinner tør å ta utfordringer. Spesielt håper jeg at mitt engasjement kan inspirere andre innvandrere til å delta i den politiske kampen og vise at "en annen verden er mulig". Å gjenreise sosialismevisjonen er en kamp som angår oss alle!

ET TALERØR FOR ANDRE

Jeg var på 4. plass på RV-lista i Oslo, men ikke som "innvandrerynt". Jeg ble nominert

fordi jeg er en resurssterk kvinne som har muligheter til å bidra til å utvikle RVs politikk, en person som kan jobbe i felleskap, samarbeide og samtidig være kritisk. Jeg ser meg selv som et talerør for innvandrere i mitt parti og ellers i samfunnet.

VALGKAMPEN

En av de artigste oppgavene jeg hadde under valgkampen i Oslo var å være konferansier på valgkampåpningen på Grønland. Ordene bare rant ut. Jeg følte samhold og tilhørighet, og dette er ikke hverdagskost for en innvandrerselv, selv for en person som har levd 21 år i Norge! Jeg følte meg som "en fisk i vannet".

Jeg har vært på stand på Karl Johan og Grønland. Dette er ikke bare å dele ut materiell, men å snakke med mange forskjellige typer mennesker. Og man må være ganske "høflig", som den gangen jeg diskuterte med en fra Cuba som ville heve blokkaden for da kunne sosialismen dø! Det innebærer også å bli mer kjent med de andre aktivister og reflektere over omstendigheter innen partiet.

Vi hadde løpesedler på flere språk og dette har vært et viktig tiltak. Jeg var flere ganger på Radio Latinamerika og snakket ikke bare om RVs politikk, men om å delta aktivt i samfunnet, om å delta og organisere innvandrersorganisasjoner. Jeg lagde en "spott" (reklame) på spansk som ble sendt på radio.

HØYDEPUNKTER

Søndag 2.9. arrangerte Bærum RV og Økern RV et veldig bra møte. Selv om det ikke var mange til stede var jeg veldig fornøyd med innholdet. Jeg fikk oppgaven om å innlede om "Hvorfor er RV et alternativ for innvandrerkvinner?" Etterpå hadde vi en fantastisk diskusjon hvor alle kom til orde, vi hadde også god mat og god dans (det siste er ikke vanlig i RV sammenheng tror jeg..) Vi ble enige om å bygge videre på de kontaktene vi fikk, og vi syntes at måten dette møtet foregikk på er et godt eksempel å følge etter. Det var det teoretiske, det praktiske og det sosiale (følelsesmessige felleskap) som ble ivarettat. For innvandrerkvinner er slike møter veldig

Oslo RVs 4. kandidat, Ana Isabel López Taylor.

viktig: man får anledning til å snakke og lytte, til å ta ordet uten prestasjonsangst, til å reflektere over sine ressurser og tørre å vise dem fram, til å dele erfaringer uten hemninger. Flere sånne møter, søstre, kamerater!

Under valgkampen har vi lært mye for å fortsette kampen for å bygge et sosialistisk samfunn fra asken til kapitalisme. Kampen fortsetter, kamerater! Takk til alle!

Ana Isabel López Taylor, spesialpedagog som for tiden studerer "Menneskerettigheter, flerkulturell forståelse og konflikthåndtering" på HIBU.

ETTERSØKER MER KLARHET

Saleh er aktiv i miljøet rundt iranske Venstreaktivister i Oslo, og kom til Norge i 1990. Han var 17 år under revolusjonen i 1979. Ved stortingsvalget stemte han RV og oppfordret andre til å gjøre det samme. Nå utfordrer han RV til å skape mer klarhet rundt sitt partiprojekt, og å utvikle en klarere internasjonal profil.

AV BJARKE FRIBORG

POPULISME

- RV tapte valget på grunn av uklarheten når det gjelder budskapet. Det var ikke noe klart skille mellom SV og RV. SV stod for noe klart og enkelt, "barn og unge først". RV pekte på forskjellige saker i forskjellige miljøer, blant annet i innvandremiljøene. RV stod frem som populistisk. Man skulle hatt et klart fokus på internasjonal solidaritet mellom arbeidere, og kamp for sosialismen. RV skulle for eksempel stått klart frem og forsvart sykelønnen, det er viktig for alle arbeidere.

Saleh mener det først og fremst var de potensielle velgerne som gikk til SV, mens de som var ideologisk bevisste stemte RV tross uklarheten. - De potensielle skilte ikke mellom SV og RV. RV er kjent for å fremstå som "vaktbikkje", men det er ikke nok. RV må vise klart hva man står for og vise et sosialistisk alternativ.

- I valgkampen gikk RV ut med budskapet om "religionsfrihet". RV burde stått frem og krevd et klart skille mellom religion og stat, og vekk med religion fra skolen. Som revolusjonære sosialister er vi prinsipielt mot religion, det er for eksempel ikke vår oppgave å støtte bygging av moskeer. Religion må være en privatsak. Innvandrere som har flyktet fra religiøs undertrykking og diktatur vil ha en klar linje mot religion. RV skulle stått mye klarere frem i disse sakene.

VIL TAS PÅ ALVOR

Et viktig budskap for Saleh er at innvan-

drermiljøene må tas mye mer på alvor.

- Det holder ikke å ta kontakt bare rundt valget, solidaritet betyr oppfølging. Når iranske arbeidere blir undertrykt er det en sak for alle andre arbeidere og sosialister. RV må hele tiden være i kontakt med eksilmiljøene og få informasjon og bevissthet om klassekampen i andre land. Bare slik kan vi føre en felles kamp, ved å lære gjensidig av hverandre.

Saleh mener mange iranske sosialister har hatt et negativt inntrykk av RV og av avisen Klassekampen (KK).

- RV har fremstått som islamistvennlig og bare opptatt av nasjonale bevegelser, med lite fokus på klassekamp. Kampen for nasjonal frigjøring er viktig, men den må ses ut fra et sosialistisk ståsted. Mange iranere har dessuten tatt KKs dekning av Iran til inntekt for RV, de har gått ut fra at avisen er RVs offisielle organ. Iranske revolusjonære blir oversett, det virker ikke som KK tar oss på alvor verken i Norge eller i Iran. Etter 20 år skriver avisen fortsatt bare om den interne kampen mellom fløyer innen det islamske regimet, og ikke noe om kampen mellom klassene. I Norge er det mange som vet at i Russland får arbeiderne ikke utbetalt lønn, men situasjonen er den samme eller verre i Iran. Det er en illusjon at Iran er anti-imperialistisk, det skjer hele tiden bestialske mord og overgrep på menneskerettighetene. Revolusjonære må ha et klart syn på slike spørsmål, og ikke tro på såkalt "reformvennlige" krefter. De ulike islamistiske fraksjonene er alle sammen reaksjonære, vi kan ikke støtte dem på noen måte.

Kvinneaktivister fra Iran og Irak. Fra en demonstrasjon utenfor Stortinget.

FOTO: Opprør

INTERNASJONALISME

Saleh etterlyser i det hele tatt mer vekt på internasjonal solidaritet, og at RV engasjerer seg for fullt i den nye bevegelsen mot global kapitalisme.

- Det er et paradoks at sosialistene i hvert land ofte er mest opptatte av den nasjonale politikken, i motsetning til borgerskapet som tenker og handler mye mer internasjonalt. Borgerskapet er hele tiden opptatt av situasjonen for sin klasse i andre land og har et stort nettverk av forskjellige organisasjoner og institusjoner. Vi er mye dårligere organisert enn dem. RV må lese og vite mye mer om hva som skjer i andre land, særlig hvordan situasjonen er for arbeiderklassen og venstresiden. Det er våres sak om filippinske arbeidere går til streik, uansett om vi er fra Bangladesh eller Nordpolen.

Han frykter at terroraksjonene i USA vil fungere som påskudd for kriminalisering av hele den fremvoksende bevegelsen.

- Fremover vil vi lettere bli stemplet som internasjonale terrorister. 10 år fremover vil det politiske klimaet være annerledes, overvåking og infiltrasjon mot kommunister og arbeideraktivister vil komme tilbake med full

styrke. I denne situasjonen må våres linje være at frigjøring bare er mulig gjennom arbeiderklassens kollektive kamp. For vår side er langvarig krig og militarisering en ulykke.

TO REAKSJONÆRE LEIRE

Saleh understreker igjen at revolusjonære ikke må ha illusjoner om islamistene. Han mener terrorismen splitter den internasjonale arbeiderklassen mellom to reaksjonære leire, i mangelen på et sosialistisk alternativ.

- Som sosialister må vi fordømme all terror, enten statlig eller fra grupper. Det er en gavepakke til den militaristiske høyresiden, fordi den får arbeiderne i vesten til å forsvare sine borgerskap. Plutselig ble Bush populær, og fikk en anledning til å vise muskler. På motsatt side ser mange fattige og undertrykte på de reaksjonære kreftene som bin Laden og Taliban som et alternativ. Men arbeiderne skal ikke være tvunget til å velge mellom det moderne barbariet under USA og Nato, eller det reaksjonære barbariet representert ved Hamas, Taliban, bin Laden osv. Vårt alternativ er sosialismen, vi må forsvare de demokratiske rettighetene i alle land, både i vesten og i Afghanistan.

KAMPEN ER INTERNASJONAL

Farhad (29) jobber i Irans Kommunistiske Parti, som er den største iran-ske venstregruppen i Norge. Ved stortingsvalget besluttet de for første gangen å støtte et norsk parti, RV, selv om støtten ikke er ukritisk.

AV BJARKE FRIBORG

- Vårt parti er opptatt av å styrke arbeiderbevegelsen, venstresiden og alle folkelige bevegelse uansett hvor vi er. Vi er et parti som har veldig mange organiserte medlemmer, i mange land. Flertallet av dem bor i eksil i Europa, USA og Australia. Noen har også flyktet over grensen til Kurdistan-Irak, der vi har en gerilja. Vi har mest fokus på å styrke arbeiderbevegelsen, men vi opprettholder en væpnet styrke i tilfelle det blir nødvendig f.eks. i en revolusjonær situasjon i fremtiden. Vi er også opptatt av kvinners rettigheter, det er en sterk kvinnebevegelse i Iran. De fleste kvinner er mot regimet, men det er et problem at de må være organisert hemmelig.

ENHETSARBEID

- Vi støttet RV i valget nå, ikke fordi vi er enige med RV om alt, men for å kjempe mot kapitalismen må vi styrke venstresiden. Det er viktig for oss å jobbe med dem som allerede er aktive. Vi prøver å mobilisere iranere til alle mulige typer aktivitet i Norge, slik som aksjonene i vår mot anbud på Grünerløkka, eller aksjoner mot rasisme. Vi er også aktive i LO.

Farhad understreker at enhetsarbeid er viktig.

- Det er viktig for oss både å ha en klar politikk, og å støtte de kampene folk selv fører. Vi vil ikke isolere oss og bare drive

med propaganda. Vi vil også bøye oss mest mulig for å komme andre i møte. Det gjelder både over for resten av venstresiden, og når vi skal nå ut til mennesker som aldri tidligere har organisert seg politisk, f.eks. i fagbevegelsen.

MOT BØNNEROP OG KIRKEKLOKKER

- RV gjør mye bra, men vi er kritiske til flere ting. For eksempel støtten til PKK, og at RV er for bønnen og bygging av moskeer. Som kommunist må du være klar over hva som skjer rundt moskeene, og at imamene støtter kvinneundertrykking og omskjæring. Islam blir diskriminert i Norge, men det betyr ikke at det blir mindre bråk hvis det blir flere moskeer. Som kommunist må du kjempe like mye mot alle religioner. At kristendommen er privilegert i Norge og kan ringe med klokken sine betyr ikke at du må støtte bønnen, vi må kjempe mot begge deler. På den andre siden skal vi ikke utfordre religionen anarkistisk, provokasjoner skaper bare mobilisering internt. Vi må presentere et alternativ.

- I valget fremstod SV og RV som veldig like. Mange muslimske innvandrere jeg kjenner stemte SV, bare fordi de visste at RV er kommunister og de går ut fra at kommunister er mot islam. RV støtter muslimene, men muslimene støtter ikke RV.

UTFORDRER RV

- Vi er veldig opptatt av at venstresiden må styrke seg innen arbeiderbevegelsen. De siste to årene har det vært viktige åpninger

Farhad fra Irans Kommunistiske Parti.

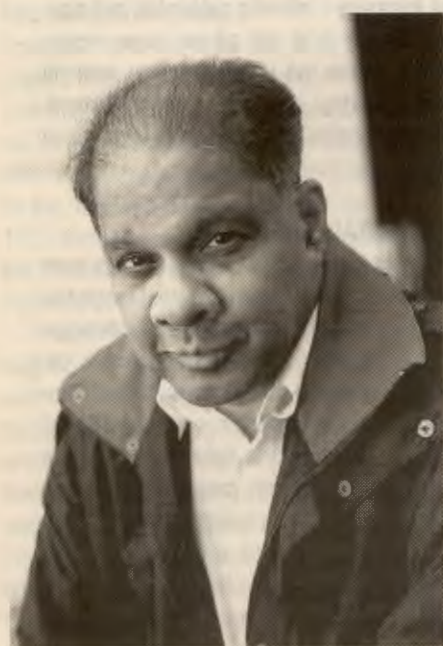
FOTO: Opprør

innen LO. Men LO mangler ungdomsorganisering og er ikke nok opptatt av innvandrere i arbeidslivet. Det er viktig for oss å prøve å organisere de folkene som selv protesterer, de fleste er ungdommer. Det er lett å arbeide med dem, og det er store muligheter. Det er bra hvis RV og Rød Ungdom kan ta initiativ til å gjøre noe med dette, RV må få en sterk posisjon.

INTERNASJONALT ARBEID

- RV må også drive mye mer internasjonalt arbeid, og det må baseres på veldig nøyaktig kunnskap. Hvem skal man støtte og ikke

støtte. Det er feil å støtte de konservative og religiøse bevegelsene. Kommuniste må forsvare alle demokratiske bevegelse for nasjonale rettigheter, men ikke nødvendigvis bestemte organisasjoner. Vi er f.eks. kritiske til PKK, de har vist at de er mer opptatt av enhet med dem som styrer Iran enn med dem som protesterer mot regimet. For revolusjonære er det viktigst med arbeiderbevegelsen og venstresiden i andre land. Det er ikke slik at "din fiendes fiende er min venn", vi er veldig mot Taliban men vi støtter ikke mujahedin og Nordalliansen av den grunn. Dette blir viktig i antikrigsarbeidet fremover.

Kanapathipillai Sivarajah fra Sri Lanka, er mangeårig medlem av RVs landsstyre.

FOTO: Opprør

TAMIL-VALGKAMP I TIGERSTADEN

AV BJARKE FRIBORG

Kanapathipillai ("K." blant nordmenn) Sivarajah er mangeårig medlem av RVs landsstyre, jobber som fiskerirettleder i Tromsø og er tamil fra Sri Lanka. Denne bakgrunnen kom godt med da han i sommer trålet gjennom de tamilske miljøene i Oslo for å sikre støtte til RVs valgkamp i hovedstaden.

Sivarajah brukte like godt alle sine fire ferieuker på innvandrervalgkampen, fra 12. august til 11. september. I denne perioden trykket han hundrevis av hender, var på tamilsk radio tre ganger, besøkte hindutempel og tamilske kulturarrangementer (inkludert danse-skole, språkkurs og annen undervisning), arrangerte møter og distribuerte løpesedler gjennom tamilske forretninger, idrettsforeninger, kafeer etc. Et høydepunkt var selvsagt da han som eneste partipolitiker holdt appell for 700 tamiler på tamilsk fest i Folkets Hus. Sivarajah var også aktiv i forhold til andre grupper enn tamilene, og stod blant

annet bak et utspill om retten til alderspensjon – noe som er relevant for alle innvandrere i Norge.

OPPFORDRET TIL Å STILLE

Hva var bakgrunnen for at du stilte til valg i Oslo?

- Det bor ca. 9.000 tamiler i Norge og de fleste er blitt norske statsborgere. En del tamiler og tamilske organisasjoner i Oslo ønsket å aktivt delta i Stortingsvalget og undersøkte muligheter for å stille en tamilsk kandidat og ba om jeg kunne stille i Oslo. Jeg sa ja, anmodningen ble sendt til Oslo RV og jeg ble nominert på 8. plass.

Hvordan vil du si innvandrervalgkampen skiller seg fra den generelle valgkampen?

- Det mest positive er at RV laget forskjellige løpesedler på forskjellige språk. RV tok utgangspunkt i forskjellige gruppers politiske ståsted (tamiler, kurdere osv) samt generelle innvandrersaker. Ellers er det mye man må forklare til innvandrere når du driver valg-

kamp. Det gjelder f.eks. valgordningen, det politiske systemet i Norge osv.

AKTIVE TIGRE

Faste deltakere i 1. mai-togene vil ha merket seg hvordan de tamilske seksjonene har samlet svært mange mennesker de siste årene. Alene i Oslo var det 740 som gikk under parolene til Tamil-tigre i år, dvs. 10% av de 7.500 togdeltakerne totalt. Tamilene er en gruppe med stor grad av egenorganisering, og mye kulturell og politisk aktivitet. Mange av dem sympatiserer med geriljabevegelsen LTTE, også kjent som "tigrene".

LANGSIKTIG ARBEID

- Jeg må si at jeg var veldig skuffet over at RV fikk ikke noen mandat. Når det gjelder rekruttering, har jeg fått en dame til å melde seg inn. Jeg tror det er mulig å rekruttere flere tamiler og andre innvandrere og mobilisere dem til politisk arbeid. Dette krever målrettet og langsiktig arbeid. Valgarbeid er ikke nok.

STORTINGSVALGET I OSLO 2001:

Resultatet avdekker manglende forankring

Oslo RV: Når vi på tross av en bedre valgkamp enn på lenge ender med bare 8.500 stemmer og 3,0% i Oslo, er det nødvendig å gå kritisk igjennom hva vi driver med. Forhåpentligvis kan valgnederlaget gi grobunn for en konstruktiv debatt om hvordan vi innretter oss i årene framover.

Vi måtte hatt rundt 12.000 stemmer for å oppnå Stortingsmandat i Oslo. I stedet får vi altså et stemmetall på linje med det dårligste valget på 90-tallet (kommunevalget i 1995), men tross alt 1000 flere stemmer enn Fylkeslistene og Jon M. oppnådde i 1989. For de mange aktivistene som sto på til siste slutt var dette svært nedslående. Det stemte heller ikke med det subjektive inntrykket vi fikk underveis. Vi har sjelden møtt så mye velvilje fra velgerne som i år. Alt lå an til at det kunne gå, og ihvertfall ville vi være i nærheten av mandat.

Forklaringen på motstridende signaler fra velgerne kan bare være at de sjelden har vært mer i tvil om hva de skulle stemme. Så svarer da også 29% av SV-velgerne (kilde: Norsk Gallup/Valgdagsmålingen) at de først bestemte seg de 3 siste dagene! Det var m.a.o. slik at velgere vi vant den ene uka forsvant ut til SV den andre.

«THE WINNER TAKES IT ALL»

Vi kan sannsynligvis gå ut ifra at de fleste som vurderte oss underveis endte opp som SV-velgere. SV ble hjulpet fram av media, mens de var knapt synlige på gata. I mange av bydelene i Oslo var RV blant de som markerte seg best med stands og løpeseddelutdelinger. Vi har spredd flere titusen løpesedler (som mange har lest og rost!), og anslagsvis mellom 5 og 10% av Oslo-velgerne har vurdert om de skulle stemme på oss.

Dette tallet fremkommer både av beregninger av størrelsen på de faktiske velgersvingningene ved de siste valgene og av svarene som ble avgitt i to runder med Gallupundersøkelser der velgerne ble spurt om hvor sannsynlig det var at de ville stemme på Aslak Sira Myhre ved årets valg. Vi kan dermed gå utifra at svært mange har hatt RV som sitt «2.valg».

Når vi ikke får større andel av de som vurderer å stemme på oss til å gjøre det i praksis, må dette henge sammen med at SV greidde

å skape en bølge som sopte med seg det meste. SV er nå største parti i to av bydelene i indre Oslo (Grünerløkka og Gamle Oslo) og de er neststørst i to andre samt både på Romsås og Furuset i Groruddalen. SV har tatt over rollen som arbeiderklassens protestparti i Groruddalen, mens RV samtidig går kraftig tilbake. «The winner takes it all.»

RV holder relativt sett mest igjen i deler av indre by, mens vi i de øvrige bydelene mister både 30 og 40 % av stemmene våre i forhold til 1999. Så var da også indre by vårt viktigste satsingsområde, og det er nok her vi har gjort de beste valgene blant innvandrere og ungdom. Mens altså SV tar stemmene fra oss både i arbeiderklassen og de intellektuelle sjiktene i resten av hovedstaden.

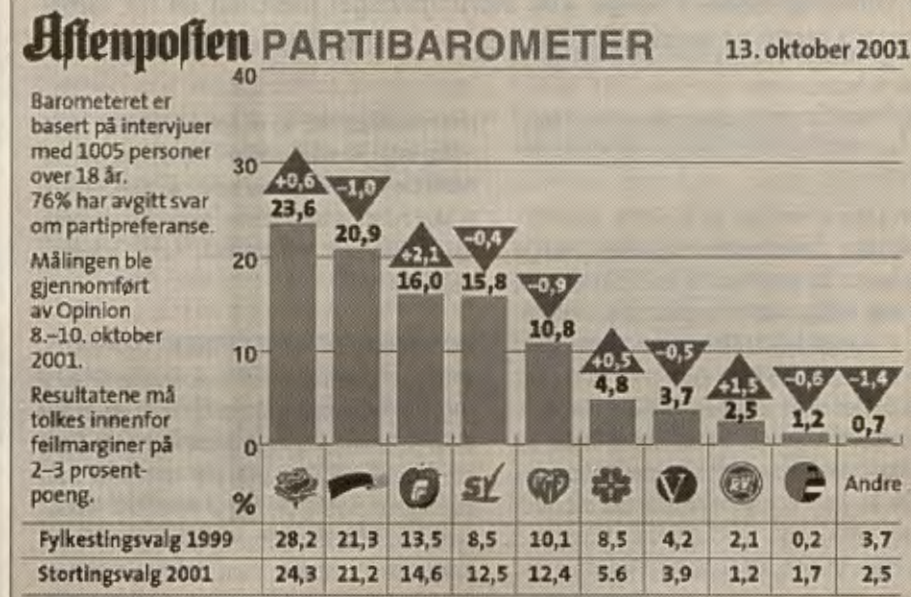
RASJONELLE VELGERE

En forklaringsmodell på dette kan være at velgerne subjektivt sett forsøker å stemme rasjonelt. De vil ha uttelling av sin stemmegiving. Ihvertfall gjelder dette norske velgere som relativt sett kan være ganske opptatt av hvilken regjering landet skal få. Når de oppfattet at SV var i støtet ville de bidra til at denne tendensen ble styrket.

Vår argumentasjon om at det «var nok» med 2 SV-mandater fra Oslo, nå måtte folk sikre Aslaks kandidatur, fungerte ikke når vi samtidig var usynlige på TV-skjermen. For de fleste velgerne som hoppet fra RV til SV ble motivet dessverre at de ikke ville «kaste bort» stemmen på RV.

PARTIER SOM «OVERBYGNINGSFENOMENER»

En annen forklaringsmodell kan være at RV i likhet med de fleste andre partiene har blitt «overbygningsfenomener». Med dette mener jeg at partiene ikke lenger er direkte forlengelser av objektive klasseinteresser inn på den parlamentariske arena. Partiene blir mer og mer fristilt i forhold til de klasser og sosiale sjikt som opprinnelig skapte dem. I Arbeider-

RV nådde målet om 2,5% oppslutning, dessverre først en hel måned etter valget. Arne Rolijordets artikkel maner til en nøktern vurdering av RVs grunnfjell. FIGUR: Aftenposten

partiet diskuteres det nå å bryte med LO for å bli fri slike bånd! I stedet for klare klasseinteresser opptrer partiene som bærere av andre roller og verdier, eksempelvis menneskenes rolle som «forbruker», «skattebetaler», «volds-offer», «bileier» osv. Det politiske landskapet blir uklart og forvirrende.

I moderne valgkamper er det profilering og opptreden i media som for en stor del avgjør partienes gjennomslagskraft. Ettersom RV mangler en fast sosial forankring blir utestengelse fra de viktigste fjernsynsprogrammene dermed ødeleggende for oss, mens en mann som Bastesen og Kystpartiet oppfattes som talsperson for kystbefolkningen og får gjennomslag på tross av boikotten i media. Lærdommen av dette blir da at vi bare i unike politiske situasjoner og med en ekstrem høy grad av aktivisme vil være i stand til å kompensere for dette i forhold til Stortingsvalg. I kommunevalg kan det derimot være lettere fordi velgerne ser en større nytte av oss i lokalpolitikken.

FRAMTIDA

RV kan sjølsagt fortsette som «meningsparti» i overbygninga og gjøre større eller mindre suksess på grunnlag av deltakelse i de politiske «bevegelsene» blant folk. I den nåværende politiske situasjonen kan det f.eks. komme godt med at vi har satt «Norge i verden» på sakskartet og fremstår som «3.verden-partiet».

Men skal vi på Stortinget må vi nok ha bedre svar overfor velgerne i forhold til hva vi vil utrette. Folk er på leting etter politiske alternativer. Denne gangen valgte de SV. Dette uttrykker etter min oppfatning en klar venstredreining i opinionen, og er ikke noe tilfeldig blaff. Valgresultatet er en gjenspeiling av den uroen og radikaliseringa som har skjedd i fagbevegelsen over lengre tid. Det er en reaksjon på følgene av markedsliberalismen slik vi bl.a. tidligere har kunnet registrere gjennom oppslutningen rundt Attac osv.

I denne bevegelsen vil RV sjølsagt fortsatt ha en viktig misjon. Det er bare et tidsspørsmål før SV vil svelge kameler for å få «politisk innflytelse». Det ser vi jo i kommunestyrene hver dag. Men skal RV få et varig fundament kan vi ikke bare opptre i sammenheng med valg og parlamentariske organer. Vi må også gå inn og påvirke samfunnets økonomiske basis, dvs. rokke ved klasseforholdene.

Tjenesteproletariatet og de unge innvandrerne peker seg ut som de viktigste sosiale gruppene der RV må hente sin framtidige forankring. AP's tilbakegang åpner nye rom i fagbevegelsen. Faglig arbeid og nettverksorganisering i RV-regi i LO-apparatet og blant kvinnene i offentlig sektor blir helt sentralt. Eller for å si det på en annen måte: skal RV lykkes må vi legge større vekt på klasseforankring og partibygginge arbeid. Valgfrontmodellen blir for begrensende, også i valg.

TILLEGG: TALLENES TALE

RV fikk altså bare 8.574 stemmer i Oslo, men vi er fortsatt byens 7. største parti. Mange har fryktet at Det politiske Parti skulle ødelegge for oss. De fikk 3.789 stemmer, mens De Grønne havnet på 661. En annen helt ubetydelig gruppe er NKP som endte på 189. Vi må gjerne invitere disse folka inn i RV, men noen forhandlinger om program eller posisjoner er det altså ikke noe grunnlag for.

Et gledelig resultat av Oslo-valget er forøvrig skjebnen til ytre høyre. Fedrelandspartiet fikk 159 stemmer og Danielsen-fløya til FrP (Oslo-lista) 396. Rassistpartiene er altså redusert til ubetydelige sekter ved dette valget.

Av Arne Rolijordet
Leder av Oslo-valgkampen

Valget i Hordaland

Marte Mjøs Persen, 2. kandidat. Hordaland RV fikk tidlig på plass en listetopp for Stortingsvalget, allerede i slutten av oktober 2000 ble de syv øverste på listen nominert. Resten ble nominert og vedtatt på fylkesårs møtet i slutten av februar 2001. Med Marte Mjøs Persen fra kvinnebevegelsen og Hilde Kalleklev fra miljøbevegelsen var det to unge kvinner som nr. 2 og 4, mens Torstein Dahle og Terje Kollbotn var nr. 1 og 3.

FOTO: Hordaland RV

I Strateginotatet av 13. juni 2001, fastslås to hovedmål for valgkampen:

- få Torstein Dahle valgt inn på Stortinget i september 2001
- styrke RV sin organisasjon i Hordaland for å kunne drive bedre politisk arbeid.

Nå som valgresultatet foreligger kan en fastslå at vi ikke oppnådde hovedmålet, selv om Hordaland RV gjorde sitt beste valg noen gang. Det andre hovedmålet kan oppsummeres ved at vi har hatt en økt tilstedeværelse i flere kommuner i fylket enn ved tidligere valg, og valgkampen har gitt oss en glitrende mulighet til å styrke RV-jobbingen rundt om i fylket. I tillegg har nye kontakter gjort at det nå bør være grunnlag for å kunne stille flere lister ved kommunevalget i 2003, og på sikt få flere lokallag på beina.

VELGERGRUNNLAGET

Torstein Dahle ble ikke valgt inn på Stortinget. For å oppnå mandat trengte RV 10.817 stemmer (4,39%). Vi oppnådde et valgresultat på 3,7% i Hordaland fylke, det vil si 9.237 stemmer. Dette er mellom 17-1800 stemmer for lite. I forhold til tidligere valg er det likevel 1100 stemmer mer enn RV noen gang har fått i Hordaland. Vi gikk fram med ca. 0,4% i forhold til valget i 1997.

Ser en på valgene fra 1993 og fram til i dag har RV gått fram i forhold til både prosent og antall stemmer ved hvert eneste valg. Dette er veldig bra, og det ligger her utvilsomt et ennå større potensiale. For Hordalands del fikk Bergen 5,2% som er fram vel 0,6% fra valget i 1997. En tredjedel av alle RV-velgere i Norge bor nå i Hordaland, en fjerdedel av alle RV-velgere bor i Bergen kommune. Det betyr også at de sentrale RV-tallene og sammensetningen av RVs velgere i stor grad angår oss i Hordaland.

SV OG SU

Enhver valgkamp har sin egen dynamikk. Noe dukker opp, noen får rev i seilene. I denne valgkampen blåste det stundvis SV-vind fra alle kanter. Vi burde vært flinkere til å forutse dette. Vi trodde SV kom til å være ganske

hyggelige med oss, dette var nok litt for naivt. Vi utfordret SV på saker de selv "dret seg ut på" i media som 6-timersdagen, vi burde kanskje vært mer offensive. I skolevalgene opplevde RUerne og RVerne som var ute at SU brukte "vår" retorikk og "våre" saker, mens de i tillegg holdt kjefte på kontroversielle saker og lot oss stå igjen alene som forsvarer av blant annet abort, nei til Nato osv osv.

Valgkampen ble sterkt preget av at mange partier ønsket å fremstille seg som barnehage- og skolepartier. SV la i stor grad alle sine krefter inn på å si "barn og unge, samt billigere barnehager og mer til skole." Vi klarte ikke på en god nok måte å gripe fatt i dette. Vi la vekt på barnehager og skoler, men samtidig druknet kanskje dette i for stor grad i vårt krav om en styrking av kommuneøkonomien. Det er mulig at dette er for komplisert å kommunisere ut, på tross av at det er en riktig analyse.

ANTI-KAPITALISME?

Vi anså tidlig at det ville bli vanskelig for oss nå ut med mange av sakene våre. Vi jobbet derfor målbevisst med at de skulle ha en nyhetsvinkling. Saker alá: "RV mener", ble nedprioritert i forhold til å jobbe opp nyhetsvinkling. Vi anser dette for å ha vært en meget vellykket strategi. Vi har vært ute med mellom 30 og 50 ulike saker. Men det medførte at vi

i for stor grad mistet helhetsblikket, og at RV nok i for stor grad ble profilert som "ombuds-partiet".

IS har etter valget rettet kritikk mot at vi ikke var flinke nok til å analysere antiglobaliserings-bevegelsen, og den anti-kapitalistiske strømmingen. Dette er et viktig område for oss å jobbe mer med. Det er verdt å merke seg at heller ikke SV drev valgkamp på et anti-kapitalistisk grunnlag i Hordaland.

Helheten i politikken vår forsvant, delvis i "Torstein ordner opp sakene". Torstein har en utrolig medieprofil og mange henvender seg til oss med enkeltsaker. Vi var ikke flinke nok til å begrense disse sakene, og heller tenke helhet, og få kommunisert ut vårt alternativ: Sosialismen og demokratisk kontroll over økonomien. På tross av magasin og forsøk på å folkeliggjøre språket vårt, er det fortsatt en tendens til at vi henger igjen i en retorikk og et språk folk ikke føler seg familiært med. Dette må bedres.

Vi burde ha forutsett at vi kom til å bli stengt ute av NRK-sendingene på tross av de positive signalene vi fikk i begynnelsen av sommeren, alternative strategier burde vært planlagt. Vi burde i ennå sterkere grad planlagt hvilke mediestrategi vi ønsket.

Av Stine Akre
for Hordaland RV

LÆRDOMMER

Når vi sammenligner med stortingsvalget 1997 (som var et framgangsrikt og godt valg med 3,3% oppslutning), hadde vi tilbakegang i prosentvis oppslutning i flere kommuner enn det som framkom av de foreløpige dataene i den første evalueringen. Vi hadde tilbakegang (stort sett meget svak tilbakegang) i Austrheim, Eidfjord, Etne, Fusa, Jondal, Kvinnherad, Modalen, Samnanger, Sveio, Tysnes, Ulvik, Vaksdal og Øygarden, dvs. 13 av i alt 34 kommuner. Med unntak av Kvinnherad er alt dette små kommuner.

Felles for alle de 13 kommunene er at vi drev liten eller ingen valgkamp i dem. De har også det til felles at vi ikke har hatt organisert RV-aktivitet der de siste årene. Egentlig er det bare en av disse kommunene der det er tilbakegang som bør bekymre: Kvinnherad. Der gikk vi tilbake fra 117 til 86 stemmer (fra 1,6% til 1,2%). Likevel fikk vi også der flere stemmer enn ved siste kommunevalg, da vi hadde 75 stemmer (1,4% fordi det er færre som stemmer i kommunevalg).

Det er altså de øvrige 21 av 34 kommuner som stod for framgangen. Og der var altså Bergen (fra 4,6 til 5,2%) og Voss (fra 2,7 til 3,4%) spesielt viktige, men også Lindås (fra 1,4% til 2,0%) og Kvam (fra 1,5 til 2,2%).

Jeg synes disse tallene ytterligere underbygger følgende viktige punkter som forklaring på hvorfor Hordaland gikk fram når resten gikk tilbake:

1. En spesielt velorganisert og dyktig ledet valgkamp, med Stine Akre i spissen for et drivende jentekollektiv der Hilde Kalleklev og Marte Mjøs Persen og Marte Salvesen også var framtrepende og ledende.
2. Valgkampen begynte tidlig, og valgkampledelsen var aktivt drivende hele tiden - også gjennom sommerferien.
3. Vi hadde en toppkandidat som var meget godt kjent, og som folk hadde lang erfaring med fra parlamentarisk arbeid.
4. Svært tydelig både i forskjeller mellom kommuner og mellom bydeler at det er der hvor vi har aktive RV-ere som driver organisert arbeid at det er lettest å få framgang. I Hordaland er RV organisatorisk ikke-eksisterende i det meste av fylket, men i viktige deler av fylket er vi bedre organisert enn RV stort sett ellers i landet. Og gjennom valgkampen ble organisasjonen veldig tydelig bygd opp og styrket.

Dette viser vel rett og slett noe som ikke bør overraske et revolusjonært parti: Et revolusjonært parti er avhengig av at folk kjenner dem, har bygd opp tillit, bygger seg smått og langsomt opp nedenfra. Media blir en glasur på toppen, som er bra hvis vi får dekning (som vi fikk i viktige Hordalands-aviser), men som aldri vil være vår avgjørende arena.

Av Torstein Dahle
1. kandidat, Hordaland

SETT FRA NORDLAND

AV LARS AKERHAUG

Hvordan var det å drive RV-valgkamp i et fylke der Bastesen tok proteststemmene?

- Å drive valgkamp i Nordland for RV er nok ikke annerledes enn å drive valgkamp for RV andre steder. Det er veldig mange som setter pris på at vi er der, men de synes det er "for skremmende" å stemme RV - det blir liksom å gå for langt, "væpna revolusjon og sånn". Det er greit til kommunevalget, for da er det lett å se at de som er til valg ikke er "skremmende". Vi sliter med de samme gamle forestillinger. Sjøl om RV fornyer seg med nytt prinsippprogram og logo er folks forestillinger dypere forankra enn jeg hadde frykta. Protestvelgerne ser derfor helt klart Bastesens som en "ufarlig" og uforpliktende kanal for sin protest. Det var verre å forholde seg til SV sin framgang som jeg syntes er veldig gledelig, men som det er sårt at tidligere RV-velgere bidro til. Jeg hadde tro på at en SV-framgang også ville medføre framgang for oss. I stedet svikta gamle velgere oss, sansynligvis av taktiske grunner. Vi sloss om de samme velgerne - de intellektuelt radikale - enten vi ønsker det eller ikke. De andre som protesterer velger Bastesens enkeltsakpopulisme.

Hva slags erfaringer hadde dere med presse (lokal-tv, lokalaviser) og hvordan innvirka den

landsdekkende TV-boikotten på valgkampen i nord-norge?

- Lokalavisene på Helgeland der jeg er "kjent" var veldig greie, portrettintervjuer og fine plasseringer av leserinnlegg. Fylket er så langt og stedene er lite tett befolka, så det er et møysommelig arbeid å reise rundt å treffe folk og få oppslag i avisene. Hadde en runde på våren og en i august-september.

- NRK-Nordland oppførte seg meget slett, vi måtte kjempe oss til et innslag som ble veldig regissert fra deres side. Dessuten hadde jeg noen fryktelige diskusjoner med politisk reporter Geir Johnsen på telefonen. Hans behov for å markere avstand fra sin tidligere fortid som RV'er slår klart negativt ut for oss. Han bruker dessuten hersketeknikker både i forhold til meg som RV'er og kvinne, som jeg ikke har opplevd maken til. For eksempel "Kjære deg du skjønner jo ikke hva som er journalistisk interessant, ...du er jo naiv, ...du må jo få noen til å hjelpe deg" osv. Hørt sånn piss!!!!!! Han slo meg helt ut og når NRK sentralt ikke var stort bedre så kunne jeg jo ikke bruke det mot ham.

- Jeg sendte mange pressemeldinger, men fikk ikke napp på noen i NRK-Nordland. Men sakene kjørte de uten RV sin stemme. Fikk napp hos NRK-Troms på en sak om verftsindustrien!!! Selvfølgelig hadde RV i hele landet vokst om Aslak hadde fått vist fram

Berit Mortensen, 1. kandidat for RV i Nordland.

FOTO: Nordland RV

mer RV-politikk på TV. Vi var jo ikke noen alternativ stemme for en alternativ politikk så lenge vi ikke fikk være med - og hva er vitsen å si fra da, tenker vel folk når det vi sier ikke blir hørt.

Hvordan innvirket den sentrale, landsdekkende valgkampen i forhold til Nordland?

- At SV i Nordland gikk så mye fram hadde lite å gjøre med Geir Ketil Hansen som er førstekandidat her. Det ble desverre for lite synlig. Det var Kristin Halvorsen som sank stemmer.

- Det jeg synes er viktig er en oppegående organisasjon som fornyer seg og er entusiastisk rundt omkring. Det er for mange som har slitt i alt for mange år og som trenger avløsning av friske unge folk. At jeg var på sju skoler i skolevalget, ei kjerring på 37 år, sier noe om rekrutteringa.

Hva var det mest positive med valgkampen i Nordland?

- Å treffe ungdom som synes RV og Rød Ungdom er noe å engasjere seg i, og at det ser ut til å bli RU-lag i Narvik og Bodø.

De Grønne og valget i Vest-Agder

I Vest-Agder har vi stilt felleliste med Miljøpartiet De Grønne de to siste fylkestingsvalgene. I begge valg har vi fått et mandat. I denne perioden er jeg fylkestingsrepresentant, dvs at RV har mandatet. Underveis har vi også hatt to kommunevalg og to stortingsvalg der vi stiller liste i konkurranse med hverandre.

I årets valg fikk RV 319 stemmer og MDG 184. Begge partier ble usynliggjort. Vi møtte til skoledebattene, og møtte stort sett betutta arrangører som ble overraska over at vi kom. I debattene brukte begge partier eksempler fra fylkestingsarbeidet, spesielt budsjettet for 2001, der fylkestinget mot vår ene stemme vedtok å redusere tilbudet fra kollektivtransporten i fylket.

Det er ikke gunstig for RV at det finnes et systemkritisk parti som uttaler at de tar et særskilt ansvar for natur- og miljøvern. Det gir på mange måter et inntrykk av at RV ikke har noe sterkt miljøengasjement. Jeg vet ikke hvor mange fylker som opplevde synlig valgkamp fra De Grønne, så jeg vil ikke overdrive problemet. Men hvis de politiske forskjellene

er så små at vi kan samarbeide om absolutt alt, kan det være en idé å foreslå en forlovelse.

Krigen i Jugoslavia førte RV og De Grønne nærmere lokalt. Når SV hadde gått til høyre i utenrikspolitikken, ble det tydelig at RV og De Grønne befant seg i en anti-imperialistisk tradisjon, mens flertallet i SVs stortingsgruppe ikke gjorde det. Vår erfaring fra lokalpolitikken er også at De Grønne er ansvarlig overfor miljøbevegelsen, mens SV vakler mellom budsjett disiplin og grasrotorientering. SVs utvikling i retning ansvarlighet deles ikke av De Grønne.

Det er et ønske om nærmere samarbeid mellom RV og De Grønne på landsplan. Ikke nødvendigvis gjennom fellelister (som har ulemper), men gjennom formalisert samarbeid om parlamentarisk og utenomparlamentarisk arbeid. Kanskje også en partisammenslåing kan ligge nærmere i tid enn de fleste vil tro.

Bjørn Tore Egeberg
Vest-Agder RV

MED ASKER IS FOR RV

I ly av valgkampen har det spiret frem et nærmere samarbeid mellom lokallagene av RV og Internasjonale Sosialister (IS) i Asker i Akershus.

AV BJARKE FRIBORG

planlagt flere møter sammen, og vi tar felles initiativ til å sparke antikrigsnettverket i gang igjen.

- POSITIVT SAMARBEID

RV og IS i Asker har tidligere samarbeidet om antikrigs- og antirasistisk arbeid, og i vår gikk de sammen om å få startet lokallag av Attac.

- Virkeligheten lokalt er ofte noe ganske annet enn virkeligheten i en stor by som Oslo, forklarer Aksel Nærstad fra Asker RV. Han er godt fornøyd med samarbeidet og tror det er mulig å dra inn flere ungdommer etterhvert.

Romy Rohmann fra Akershus RV er tidligere sekretær for fylkeslaget av NKF, nå hovedtillitsvalgt i NKF avd. 344 på deltid (50% barselspermisjon). Hun har jobbet med ISerne fra Asker særlig gjennom NKF.

- Jeg har bare positive erfaringer med disse folkene. I faglig sammenheng er eventuelle politiske forskjeller underordnet, hvis det er noen. De har bidratt veldig positivt med aktivisme, og det trengs virkelig i fagbevegelsen. Hvis Asker IS er representative for sin organisasjon er det bare å sette i gang mer samarbeid mellom oss og dem.

Hva for tanker ligger bak dette samarbeidet?

- Vurderingen vi gjorde var at siden vi ikke fikk til noe valgarbeid i forhold til ATTAC lokalt, kunne vi bruke noe krefter på RV i steden. Dette var hverken gjenstand for en nøye vurdering i forkant eller har blitt videre evaluert i etterkant. Det var mer et resultat av prosessen lokalt med å få til et tettere samarbeid mellom IS og RV, og litt etter innfallsmetoden "nå gjør vi dette, og så ser vi hva som skjer". Selv om vi ikke har oppnådd de helt store resultatene, begynner vi å se veien framover. Valgkampen har absolutt gitt mersmak. Vi har

RV PÅ PAKKETRANS

Bernt Leon Hellesø og Petter Torp er to nyinnmeldte medlemmer av Rød Valgallianse. Begge har fartstid innen fagbevegelsen; Bernt er klubbleder på Nor-Cargo Pakke-Trans, Petter er klubbstyremedlem og verneombud. Klubben på Pakke-Trans er kjent for å være aktiv og radikal. I 1998 gjennomførte arbeiderne ved Pakke-Trans en ulovlig streik i protest mot dårlige skiftordninger. Streiken endte med full seier. Opprør har snakket med Petter og Bernt om deres syn på faglig politikk.

AV EVEN TØMTE

Bernt: Å forsvare interesser og rettigheter som arbeidstaker er en del av kampen for å forandre verden, og kan ikke skilles fra det. Men det å være revolusjonær sosialist i fagbevegelsen er samtidig noe mer. Man bærer med seg en hoidning og en ideologi, en ryggmargsrefleks, som gjør at man slåss bevisst for og med arbeidsfolk mot kapitalmakta. Man slåss for mer arbeidermakt og mindre kapitalmakt. Det er noe mer enn bare å være administratorer av et eller annet lovverk og avtaleverk.

Petter: Å være faglig aktiv medfører alltid sjansen for å havne i den byråkratiske fella – at du blir sittende mellom sjefene og de ansatte og forsøker å gjøre begge parter fornøyde. Da må man være veldig klar på at man ikke er fornøyd før sjefene ikke er det; på at du står klart på arbeidernes side og har en forståelse av faren med å være tillitsvalgt. Det er veldig lett å havne mellom to stoler og miste perspektivet på hva du vil. Da er det en fordel å være sosialist og revolusjonær – du har alltid et mål i bakhodet om at tullingen med slipset på den andre sida av bordet skulle du helst hengt opp i den nærmeste gatetykta.

Betyr det at man ikke bør ta verv, eller høye verv, i bevegelsen?

Bernt: Det er et spørsmål det ikke finnes noen klare svar på. Man skal passe seg for å bli en karrierist som ønsker å ta flest mulig verv. Hvis man gjør det uavhengig av situasjonen kan man lett ende opp med opportuniste. Men man skal ikke overdrive og si at det er så fryktelig farlig å ta verv, det avhenger av situasjonen rundt deg. Det er en av grunnene til at jeg har meldt meg inn i RV – nettopp fordi RV er partiet som samler de mest oppegående tillitsvalgte.

Det er med tillitsvalgte som det er med profitttraten – de har en fallende tendens. Men verken profitttraten eller tillitsvalgte går ad undas automatisk. Det avhenger av omlandet du har rundt deg, diskusjonene og nettverket du klarer å bygge opp for en politikk som sier 'aktivitet nedenfra'.

Petter: Det er viktig at den faglige politikken bestemmes av de som er faglig aktive. Det må skapes fora i RV hvor de faglig aktive

kan argumentere og diskutere seg fram til hva som vil være riktig politikk, og hvordan den kan gjennomføres i praksis på en god måte. Skal RV ha en politikk som treffer, er det viktig at flere er med på politiske avgjørelser enn bare ledelsen.

Mener dere at RV bør ha en tettere oppfølging av de faglig aktive i partiet – med for eksempel felles linjer for RV-medlemmer i fagbevegelsen?

Bernt: Det blir for enkelt. Men jeg tror nok det kan finnes enda større grad av koordinering og samkjøring, ihvertfall av rene faglige spørsmål. Nå er jeg rimelig fersk i RV, men mitt inntrykk er at det kan gjøres mye for å bygge de faglige nettverkene større, bredere og mer effektive. Jeg tror man skal forstå at faglig aktive, faglig bevisste folk, er et av de største medlemspotensialene RV har.

Petter: Hvis RV kan bidra til å skape en faglig opposisjon som kan fungere mer samlende enn det har gjort hittil, kan det være med på å trekke LO-ledelsen til venstre og øke avstanden mellom LO og Arbeiderpartiledelsen.

Mange, særlig unge mennesker, jobber i dag i yrker hvor det ikke finnes noen tradisjon for fagforeningsarbeid. Hva kan fagbevegelsen gjøre for å vinne innpass blant disse?

Bernt: Det finnes ikke noe enkelt svar på dette, men et par ting kan man si. For det første har det alltid vært sånn at sammensetningen av arbeidsfolk har endret seg og at det har dukket opp nye yrkesgrupper. Før krigen var det få som så på sykepleiere som arbeidsfolk, og det finnes mange tilsvarende eksempler i det offentlige. Da Henry Ford bygget store bilfabrikker, så var det ingen som trodde at de som jobbet der noen gang skulle bli som vanlige arbeidere. Historien er full av sånne eksempler.

Akkurat det samme kommer til å skje i IT-bransjen; i løpet av kort tid vil markedet være mettet av web-designere. Allerede får folk fyken over en lav sko. Det betyr at vi kan få massiv organisering, men aktivitet kommer ikke av seg selv. Et av problemene er at LO ikke har en god nok politikk overfor disse gruppene, de fremstår ikke i stor nok grad som en organisasjon som faktisk slåss for at folk skal få trygge, ordnede rettigheter. Videre ligger det alltid en viss konservatisme i en fagorganisasjon, som kan være et hinder for å organisere effektivt.

I år har LO-kongressen for første gang vedtatt å støtte andre partier enn Arbeiderpartiet. Men er det lurt å blande partipolitikk inn i fagbevegelsen?

Bernt: Man skal alltid blande politikk inn i fagforeningsarbeid. Hvis spørsmålet om partistøtte kan ende opp med alvorlige splittelser bør man la være, men da er det et taktisk og ikke et prinsipielt spørsmål. Det betyr at man ikke per definisjon alltid skal fremme forslag i klubben eller foreningen sin om å støtte RV eller liknende, det er en konkret vurdering man må gjøre. Men dersom man får flertall i en fagforening for å støtte RV, synes jeg det er helt topp.

Petter: En fagforening er noe av det mest politiske du kan drive med – det vil aldri være politisk nøytralt. Holder man partipolitikk utenfor, bekrefter man systemets logikk om et klart skille mellom økonomi og politikk. Politikk handler jo om penger – hvem som skal få penger, hvem som ikke skal få penger, hva pengene skal brukes til. En viktig oppgave for fagbevegelsen er å sørge for at den delen av overskuddet som tilfaller de som skaper verdien blir størst mulig.

Er det viktig at RV markerer seg som parti i forhold til fagbevegelsen?

Bernt: Ja, det mener jeg. RV bør ikke være som Arbeiderpartiet var før i tida, hvor de prøvde å fortelle fagbevegelsen hva de skulle gjøre – men heller ikke som SV, som helst ikke vil si at de har noen politikk, for det må organisasjonene avgjøre selv. Man må finne en måte å forholde seg til fagbevegelsen på hvor man ikke ansvarliggjør seg, samtidig som man unngår å være arrogante drittsekker eller opportuniste.

Jeg mener at RVere bør bli mye flinkere til å stå frem som RVere. Innimellom virker det som om man nesten skjemmes over det, eller ihvertfall ikke vil flagge hvem man er. Takhøyden i fagbevegelsen har blitt mye høyere, og folk er imye større grad åpne for opposisjonelle, radikale ideer og handlingsalternativer enn tidligere. Det bør man benytte seg aktivt av.

Hvordan bør revolusjonære forholde seg til f.eks. LO-ledelsen og høyresosialdemokrater i fagbevegelsen?

Petter: Det kommer an på hvilket standpunkt de tar. Dersom de f.eks. i en forhandlingssituasjon anbefaler et forslag ledelsen kommer, vil vi i 90% av tilfellene argumentere for at forslaget er for dårlig. Da vil de være våre motstandere. Samtidig kan vi jobbe sammen når det gjelder mange viktige saker, som rasisme eller trakassering av tillitsvalgte.

Bernt: Kapitalen, sjefene, aksjeeierne, NHO. De er våre motstandere. Når vi kritiserer LO-ledelsen og fagbyråkratiet, gjør vi det fordi de ikke slåss godt nok og konsekvent nok og er alt for ettergivende. Ergo vil vi at de skal slåss. Hvorfor det? Jo, fordi de er våre representanter, altså er de ikke en del av borgerskapet eller våre motstandere.

Samtidig er det helt opplagt at det er et stort gap mellom det LO-ledelsen står for og gjør, og det medlemmene ønsker – ikke minst det vi på den ytterste venstresida. Fra sak til sak kan det fremstå som de er motstanderne våre, men vi skal ikke miste verken målet eller fienden av syne. Det er kapitalen som er fienden.

ØKONOMI:

Dårlig likviditet etter valget - ikke problemer på sikt

RV har hatt et stort budsjett for valgkampen. Når valgkampen oppsummeres, ønsker vi også synspunkter på bruken av ressursene. Etter valget kan vi slå fast at inntekter og utgifter stort sett svarer til det budsjettet vi har arbeidet med over lang tid. Landsmøtets fullmakt om å bruke 200.000 ekstra i valginnpurten, har vi gjort nytte av. I sum ser det ut som om RV sentralt får en mindre sprekke på driftsbudsjettet for 2001, utover det bruken av fullmakten har ført til.

TAKK FOR STØTTE!

Det ser ut som om innsamlingen til Rød Kontantstøtte kan ende på nærmere 150.000 kroner fra den startet høsten 2000. Den direkte innsamlingen til valgkampen i Oslo og Hordaland, gjennom avtalegiro og enkeltbidrag, kan i sum nå et lignende beløp. Dette er svært bra og jeg nyter anledningen til å takke alle for bidragene. I siste brev til medlemmene ligger det ny giro for Rød Kontantstøtte. Benytt den gjerne og hjelp oss over likviditetskneika som vil være til januar - februar i 2002.

LIKVIDITET

Det vil på tampen av 2001 være meget stram likviditet sentralt i RV. Vi er derfor avhengige av at regninger og gjeld betales fra lag og enkeltpersoner. Det letter driften sentralt om vi slipper å bruke mye tid på purring i månedene framover.

RVs ØKONOMI FRAMOVER

Rød Valgallianse har hele tiden tatt høyde for at vi ikke kommer inn på Stortinget eller ikke når utbetalingsgrensen på 2,5% (stemmestøtte i Stortingsvalg). Vi skal kunne ha et driftsbudsjett for de neste årene på samme nivå som de siste årene. Fra 1997 måtte vi tilpasse oss et bortfall av flere millioner som RV fikk utbetalt årlig i den perioden vi var på Stortinget. Det gode valget i 1999 har delvis dempa nedtrappingen av økonomien fra 1997. Løfter vi RV like mye i 2003-valget som vi gjorde i 1999, vil RV ha en samlet økonomi på linje med den vi hadde i 1997.

Asgeir Bell
kasserer i RV

NYTT VENSTRE- TIDSSKRIFT

Av Bjarke Friberg

Kontur er et nytt tidsskrift som ble sluppet i forbindelse med Globaliseringskonferansen 11.-13. oktober i Oslo. Første nummer har tema 'anti-globalisering'. Det inneholder også et debattinnlegg fra Anders Ekeland om RV og SV, hvor deler av det ble sitert og slått stort opp i Klassekampen. I redaksjonen sitter det flere RVere, som Kristine Nybø og Einar Braathen. Opprør har spurt Einar om tankene bak initiativet.

- Vi er et partipolitisk uavhengig tidsskrift for krefter som ønsker å skape et radikalt-demokratisk alternativ til det kapitalistiske systemet. Vi ser på oss selv som en del av den nye internasjonale 'Seattle-bevegelsen' - de anti-kapitalistiske globaliseringskritikere. Tidsskriftet skal fremme debatt mellom ulike tradisjoner for systemkritikk i Norge og internasjonalt. Målet er å utvikle teori og fremme praksis som kan fornye og samle venstresida.

Hvem står bak tidsskriftet?

- En egen tidsskriftforening som enhver som støtter formålet kan melde seg inn i. Via epostliste kan også alle som ønsker det, fra hele landet, delta i redaksjonen. Men beslutninger gjøres på redaksjonsmøter i Oslo som innkalles via epost. Aldersmessig er de fleste i 20-åra, noen er i 40- og 50-åra. Politisk er det folk med bakgrunn i RV, SV, IS, men de fleste er i dag ikke aktiv i partipolitikk.

Burde ikke dere som er RVere heller tatt initiativ til et RV-tidsskrift?

- Et partitidsskrift er dødfødt. Ingen andre enn menigheten ville gidde å lese det. Et radikalt tidsskrift skal utfordre venstresida, fremme debatt, skape nye konfliktlinjer, kanskje også ny enighet, og ikke minst være et talerør for ny-radikaliserte grupper på deres egne premisser, sier Einar.

Han opplyser at neste nummer har temaet kultur- og mediekritikk, med stofffrist 1. oktober. Tidsskriftet trenger 500 abonnenter for å overleve. Alle interesserte kan sjekke nettstedet www.kontur.tv/, eller sende epost til info@kontur.tv.

- GJØR Plass FOR UNGDOMMEN

Sigrd Staurset (21) fra Molde er sentralstyremedlem og tidligere organisasjonssekretær for RU. Som valgkampsekretær for RV var hun blant de aller mest sentrale i Oslo-valgkampen.

AV KRISTINE NYBØ

VALGKAMPEN I OSLO

Hvordan vil du beskrive valgkampen i Oslo?

- For å begynne med det som var bra: Jeg vil trekke fram at Oslo RU gjorde en kjempeinnsats, jeg er imponert over Oslo RU som åpnet valgkampen med en vellykka skolebokaksjon, gjorde et av de beste skolevalgresultat noensinne og så kaster seg inn i den siste uka med innspurt og er med å klistre plakater, på stand etc. Det offisielle skolevalgresultatet var på 8,9%, men da har de ikke regnet med tre av de skolene som RU gjorde det bra på, nemlig Katta, Forsøksgym og Bjerke.

- Ellers var RV-materiellet bedre enn vanlig, det var layoutmessig mer gjennomarbeida enn det har pleid å være. Jeg er også fornøyd med arrangementene i løpet av valgkampen, valgkampfesten på Habibi "for oss med rødt blod" var bra. Det å ha en sånn fest i løpet av valgkampen er noe som bør gjen-tas.

- Når det gjelder hva som kunne vært gjort bedre, så er det og en del. Det burde vært aktivisert mer folk, særlig unge RVere. Vi burde også ha diskutert mer hvordan vi skulle forholde oss til SV, og hva slags argumentasjon vi skulle hatt ovenfor dem.

- Samarbeidet mellom RV og RU er bedre enn før, men kan bli bedre. Det preges fortsatt i stor grad av at RV og RU gjør hver sine ting. RV bør bli flinkere til å se ikke bare aktivistpotensialet i RU, men og det politiske resultatet. Ellers var det dummeste med valgkampen resultatet, det var kjipt at Aslak ikke kom inn.

RVs POLITISKE PROFIL, SV OG DAME-POLITIKK...

Hva synes du om den politiske profilen RV i Oslo valgte?

- Jeg tror vi må jobbe mer i forhold til SV. Jeg er ikke sikker på hva vi skulle gjort annerledes, men vi må klare å komme fram til en strategi i forhold til SV. Dette er noe vi må diskutere mye mer framover. Det var bra at RV valgte å innrette valgkampen mer på unge mennesker i indre by enn i tidligere valgkamper. Dessuten mener jeg at vi har den beste damepolitikken.

- Det er et paradoks at SV appellerer til mange damer, samtidig som de ikke skriver om kvinnepolitikk. SV er bra på å skrive om ting som damer er opptatt av som skole, miljø osv. Dessuten har de en form som appellerer mer til damer, det er noe vi bør jobbe mer med. Materiellet vårt har kommet videre fra

Sigrd Staurset var en av de mest sentrale i Oslo-valgkampen. FOTO: Rød Ungdom

stencil-nivået med svart-hvitt kopier, og var mye bedre enn før. Det jeg tror vi ikke klarte var å fram var det store Opprørsvalget, vi bygde ikke opp nok argumentasjon rundt kampanjen. Det ble til at man proklamerte et opprørsvalg uten å fylle begrepet med innhold. Jeg mener det var mye uutnytt potensial i opprørsvalgkonseptet.

BYGG RV-ORGANISASJONEN

Hva synes du om valgkampresultatet?

- Jeg er enig med de som ser faren ved å ta debatten om valgresultatet med utgangspunkt i hva vi kunne gjort annerledes. Hvis vi legger hovedfokus der mener jeg vi tillegger oss sjøl litt for mye betydning. Hva som kunne vært resultatet hvis vi hadde hatt Erling Folkvord på førsteplass og ikke Aslak Sira Myhre er dødfødt. Ellers så mener jeg at valgresultatet viser at vi må bygge RV som organisasjon også utover valgkampene, hvis ikke vi gjør det er det ikke noe å bygge valgkampen på.

Hva tror du er utfordringene for RV de neste årene?

- Det er helt nødvendig å bygge RV-organisasjonen i Oslo før neste valgkamp. Det var et problem at man manglet aktivister som ville være med å gjøre noe i forhold til de planene som var lagt. Det har sammenheng med at det ikke er så mange steder man kan aktivisere folk til vanlig i Oslo RV. Det er viktig å få inn mer aktivisme rundt ting som skjer utenom valgkampen og parlamentariske organ. For å få til dette må man bl.a skape miljø av unge folk, og man må bli mye flinkere til å ta imot nye folk. Problemet er at man skal slutte å lete etter alle som forsvant på 70-tallet, og heller begynne å se seg om etter de nye generasjonene i stedet. I jakten på de yngre generasjonene må vi også prøve å finne nye måter vi kan få aktivisert dem på.

RVs FORHOLD TIL RU: SOSIALISTISK FOLKESTYRE OG GENERASJONGAPET
På Rød Sommerleir i år holdt du en innled-

ing for oss om RV og AKP sett fra ditt ståsted som RUer, hvor du bl.a utfordret RV på en del punkter og oppfordret oss til å ta RU på alvor. Hva er de viktigste diskusjonene RV bør ta med RU i åra framover?

- Det er to diskusjoner jeg mener blir helt sentrale. For det første mener jeg RV må ta diskusjonen med RU om hvorfor så få unge revolusjonære ikke fortsetter i RV, men dropper ut etter hver som de blir for gamle for RU. Det skyldes selvsagt flere ting, og en del av det er personlige årsaker, som at folk endrer livssituasjon og prioriterer jobb eller studier. Imidlertid er det også mange unge som ikke oppfatter RV som fristende, at for mange forutsetninger i RV er gitt og at man er bundet til linjekamper fra 1920-tallet og 1970-tallet.

- Den andre diskusjonen RV må ta sammen med RU er den om sosialistisk folkestyre. Denne henger sammen med hvordan skal vi forholde oss til den nye venstresida i den globaliseringskritiske bevegelsen som f.eks. Attac og de 1400 som var på Globaliseringskonferansen i oktober. Denne bevegelsen har ikke utspring i oss, og vi er langt fra ledende i den, men mange av dem bruker argumenter som ligger nær vår argumentasjon.

- Utfallet av diskusjonen om sosialistisk folkestyre har mye å si for vårt potensiale og ikke minst vårt syn på hva vi vil etter revolusjonen. Hvis vi kan befestе det som er essensen i det vi vil med sosialismen, så må det innebære en avstandtaken på de forsøka på sosialisme som ikke har endt demo-kratisk. RU har brukt mye tid på å diskutere dette i arbeidet med våres sosialisme-resolusjon, noe som har vært viktig for RU sin politiske utvikling. Vi må kunne komme med et alternativ som ikke bare kritiserer kapitalismen, klassekompromisset til sosialdemokratiet og reformismen. Vi må ha en troverdig sosialismevisjon som tar ondet med den udemokratiske venstresida ved roten, og gjøre det klart at noe annet enn et sosialistisk folkestyre ikke kommer på tale.

RØD UNGDOM VOKSER

- vil ha RU for voksne

Rød Ungdom har gjort et veldig godt valg, sier Eivind Volder Rutle. Lederen for RU kan oppsummere valgkampen i to ord: Optimisme og aktivisme.

AV ELSE MERETE THYNESS

Gamle og nye debattanter sørget for et godt skolevalg. RU fikk fire ganger så høy oppslutning som RV fikk ved det ordentlige valget. Det er på linje med RUs rekordvalg i 1997.

- Og det til tross for at det Politiske Partiet fikk hele åtte prosent på landsbasis. Her ligger det mange proteststemmer som ellers ville gått til RU, folk som er drittlei av politikerpratet, sier Rutle.

Rød Ungdoms hovedmålsetting er ikke å vinne stemmer til RV, men medlemmer til egen organisasjon.

- Og det har vi gjort. Vi starter opp ti nye lag etter valget, forteller Rutle som har vært leder i RU i et og et halvt år og sittet i dagligledelsen i tre og et halvt. Nå jobber han på kontoret i Osterhausgata på fulltid.

- Livets skole, kommenterer han, men legger til at han skal ta artium til våren.

PRIORITERINGER

RU hadde tre hovedprioriteringer i valgkampen.

- Den første var kampen om kunnskapen med skolebokaksjonen som en spydspiss. Den ga oss masse omtale i media. Under

valgkampen la vi ut skolebøker gratis på nettet og fikk blant annet åtte tusen underskrifter i støtte til aksjonen.

RU satset også på antirasisme, med intern skoleringskampanje og løpeseddel. Og sist, men ikke minst: Gratis sex.

- Slagordet vårt var sex uten bivirkninger. De konkrete kravene var gratis prevensjon, flere helsestasjoner og at ikke abortloven skal røres.

Hvordan skal dere ta vare på de nye medlemmene?

- Vi skal ha en aktivistkonferanse. Her skal vi gi opplæring i Rød Ungdoms politikk og holde kurs i å starte nye lag.

Rød Ungdom legger i disse dager siste hånd på en politisk organisasjonshåndbok. I boka diskuteres det hvordan det er å drive revolusjonær praksis.

- Boka oppsummerer mange av erfaringene våre. Vi håper den vil bli til god hjelp for nye folk.

Og i november arrangerer RU en feminisme-festival. Det kan også bli en flott inngangsport for interesserte.

Hvilke saker er viktige i de neste fire årene?

- Vi vil neppe mangle saker framover. Angrep

Rød Ungdom har stått først i kampen for gratis lærebøker siden reform 94, sier Eivind Rutle. Nå planlegger RU oppstart av ti nye lag. FOTO: Else Merete Thyness

på velferdsstaten er det nok av. Men øverste prioritet nå er antikrigsarbeid.

RØD UNGDOM FOR VOKSNE

Det virker som om få går videre fra RU til RV. Er RU en ungdomsklubb for studenter og skoleelever som får annet enn politikk å tenke på når de kommer ut i arbeidslivet?

- Observasjonen er riktig. Det er få som går videre fra RU til RV eller AKP. Det er i ferd med å bli en generasjonskrise i begge moderpartiene våre. Men det er ikke fordi RU ikke

Det er bare det at hverken RV eller AKP klarer å skape entusiasme rundt prosjektene sine. Vi trenger en modell som ligner på «Rød

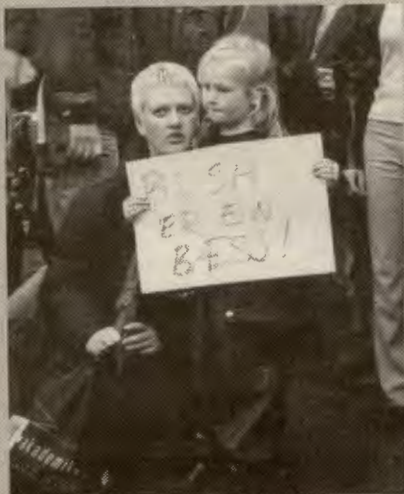
Ungdom for voksne».

Hva er det RU har, som mangler i RV og AKP?

- I Rød Ungdom har vi felles prosjekter, og dette overskygger intern fraksjonskamp. Vi har en organisasjon som ikke er avhengig av en valgkamp for å mobilisere medlemsmassen. Dessuten har vi slått fast prinsippet om et sosialistisk folkestyre. Nå er det viktig å få fart i diskusjonen om hvordan vi kan få RUere til å fortsette å være aktive når de slutter i

- Vi kan ikke risikere at gjennomsnittsalderen i RV har blitt fire år høyere ved neste valg.

ANTIKRIGSHEFTE FRA RV

Våre fiender: Bush, bin Laden og Taliban...

Antikrigshefte fra RV (kr. 20). Bestilles fra RV-kontoret: 22 98 90 50, rv@rv.no

Bidrag fra:

Maryam Azimi
Aslak Sira Myhre
Hege Bae Nyholt
Peter M. Johansen
Berit Mortensen
Jan O Jacobsen
Margaret Sanner
Athar Ali
Kari Celius
Bjarke Friberg
Kristine Nybo

Innhold:

Stemmene fra Kabul
Etter terroren i USA
Kvinnene og krigen
Taliban og bin Laden
Palestina
Venstresiden og terrorismen
Amerikanske liv og andres liv
Pakistan
Norge og Nato
Klassekamp
Globalisering

ANTIKRIGSPLATTFORM FOR RV - UTDRAK

Antikrigsplattform for RV ble vedtatt av RVs landsstyre 21.10.01

RV fordømmer angrepet på World Trade Center og bruken av terror og drap på sivile som virkemiddel i politisk kamp. RV fordømmer USAs angrep og terrorbombing av Afghanistan.

(...)

RØD VALGALLIANSES OPPGAVER

RVs viktigste bidrag i antikrigsbevegelsen er å bygge opinion i Norge mot USAs krig, og dermed bidra til at krigen stoppes. Det gjør vi best gjennom å bygge en bred antikrigsbevegelse, men samtidig må RV vise fram våre egne analyser og vår egne visjoner for et nytt samfunn. Vi er spesielt opptatt av at Norge ikke skal inngå i de imperialistiske alliansene. RV er for norsk utmelding av NATO og mot medlemskap i EU, og vi vil slåss med nebb og klør for å oppløse disse maktblokkene.

RV støtter oppropet fra fagorganiserte i New York mot krig, datert 27. september 2001. Dette initiativet gir et godt grunnlag for å

utvikle solidaritet mellom fredskreftene i USA, i Norge og andre deler av verden. Det er viktig å dra med venstresiden, kvinneaktivister og andre eksilmiljøer fra de landene som blir angrepet. RV vil bidra til å gjøre kjent og støtte fredsbevegelsen som nå utvikler seg i USA. Vi vil legge stor vekt på å utvikle fagbevegelsen i Norge som en fredsbevegelse mot krig og terror. RV vil også arbeide for allianser med norske og internasjonale humanitære hjelpeorganisasjoner som går imot USAs bomber og krigsoperasjoner i Afghanistan.

Å ønske nederlag for USA er noe annet enn å ønske seier for USAs fiender. Det er opp til innbyggerne i hvert land å bestemme sitt styresett, hvert folk har rett til nasjonal sjølrådrett. RV vil støtte de kreftene som jobber for menneskeretter, demokratiske rettigheter og sosialisme. For RV er det sentralt å bidra til å arbeide for kvinnefrigjøring og å påpeke de overgrep som rammer kvinner - både de som er resultat av Talibans styre og de som følger av USAs krig. Vi tror hverken at Taliban, Nordalliansen eller eksil-kongen Muhammad Zahir Shah som USAs marionett vil bringe et bra styre til Afghanistans folk.

C-BLAD
Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhausgate 27, 0183 Oslo

www.rv.no

Stemmene fra Kabul

Av Maryam Azimi, September 1993

Hør stemmene fra Kabul!
Stemmene fra Kabul
er stemmene fra hus som brenner,
folk som løper, folk som leter,
stemmene fra tomrommet
som roper etter den som var der,
stemmene fra oppstyret,
bestyrtelsen, lemlestelsen,
hør stemmene fra Kabul,
fra husene som brenner
i gatene som brenner,
fra himmelen som styrter
rød ned fra takene,
hør stemmene fra kulda,
kulda i Kabul

som dreper så hverdagslig,
dette er hverdagen,
dette er stemmene
fra hver dag i Kabul!
Hør trollet rulle
inn over Kabul,
hør trollet larme
med bomber over Kabul,
hør stemmene fra Asemal
og fra Chendawol!
Hør stemmene som brenner,
hør oppstyret, oppstanden,
stemmene som brenner
er stemmene fra Kabul!

Fra diktsamlingen "Det brente hjertet" av Maryam Azimi i samarbeid med Inger Elisabeth Hansen, Aschehoug 1999.

I SALG NÅ!

«Såkalte antirasister»
koster 100 kroner.

Betal til: Ringerike
Antirasistisk Ungdom,
PB 332 sentrum,
3502 Hønefoss, på
konto 0536 33 90481
og du vil motta ønsket
antall bøker i posten.
RAU betaler porto.

Du kan også bestille
på vår hjemmeside.

www.rau.no

FYLKESKONTAKTER I RV

ØSTFOLD

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832 Askim
tlf: 69 88 59 40
e-post: a-steins@online.no

AKERSHUS

Linda Tangen
Skoklefall Terrasse 45,
1450 Nesoddtangen
tlf: 928 61 675
e-post: lindawt@student.matnat.uio.no

OSLO

Olaf Svorstøl
Motzfeldtsgate 5, 0187 Oslo
tlf: 22 17 99 02
e-post: olaf.svorstol@so.uio.no

HEDMARK

Harald Dyrkorn
Solbakkenlia, 2100 Skarnes
tlf: 62 96 22 96,
e-post: haralddy@online.no

OPPLAND

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815 Gjøvik
tlf: 61 17 65 15
e-post:

BUSKERUD

Ana Lopez
Steinsvingen 1 G, 3615 Kongsberg
tlf: 32 73 06 09
e-post: ana-tayl@online.no

VESTFOLD

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord
tlf: 33 46 53 42
e-post: perj@vestfoldnett.no

TELEMARK

Morten Halvorsen
Søndre Skogenveien 4, 3679 Notodden
tlf: 35 01 33 93
e-post: mo-halv2@frisurf.no

AUST-AGDER

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør
tlf: 37 15 14 51 / 95 17 69 78
e-post: kos@aa.telia.no

VEST-AGDER

Vetle Mangseth
Gunhildsvei 67, 4633 Kristiansand
tlf: 38 01 23 27
e-post: vetmangs@online.no

ROGALAND

Leiv Olsen
Admiral Cruysgate 24, 4012 Stavanger
tlf: 51 52 59 18 (p), 51 78 80 41 (j)
e-post: leolsen@online.no

HORDALAND

Sigurd Solberg
Boks 229, 5701 Voss
tlf: 56 51 04 73 / 56 51 35 00,
e-post: sigurd.solberg@c2i.net

SOGN OG FJORDANE

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger
tlf: 57 71 29 21
e-post: ouglum@enitel.no

MØRE OG ROMSDAL

Odd Stensholt
Grasskaret 8, 6429 Molde
tlf: 71 21 55 34, 93 86 79 29
e-post: ostensho@online.no

SØR-TRØNDELAG

Per I. Mathisen
Moholt Allé, Hus 14 - L 61, 7050 Trond-
heim
tlf: 73 50 97 05, 98 84 12 35
e-post: Per.Inge.Mathisen@idi.ntnu.no

NORD-TRØNDELAG

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal
tlf: 74 04 26 18
e-post: s-aamdal@online.no

NORDLAND

Margit Steinholt
Mølnhussletta 4, 8800 Sandnessjøen
tlf: 75 04 91 43
e-post: bjoehau@online.no

TROMS

Frode Bygdnes
St. Olavsgt. 31, 9405 Harstad
tlf: 77 06 92 60, fax: 77 06 92 61
e-post: bygdnes@online.no

FINNMARK

Synnøve Thomassen
Skoleåsen 45, 9513 Alta
tlf: 78 44 09 57
e-post: oeheilma@online.no